

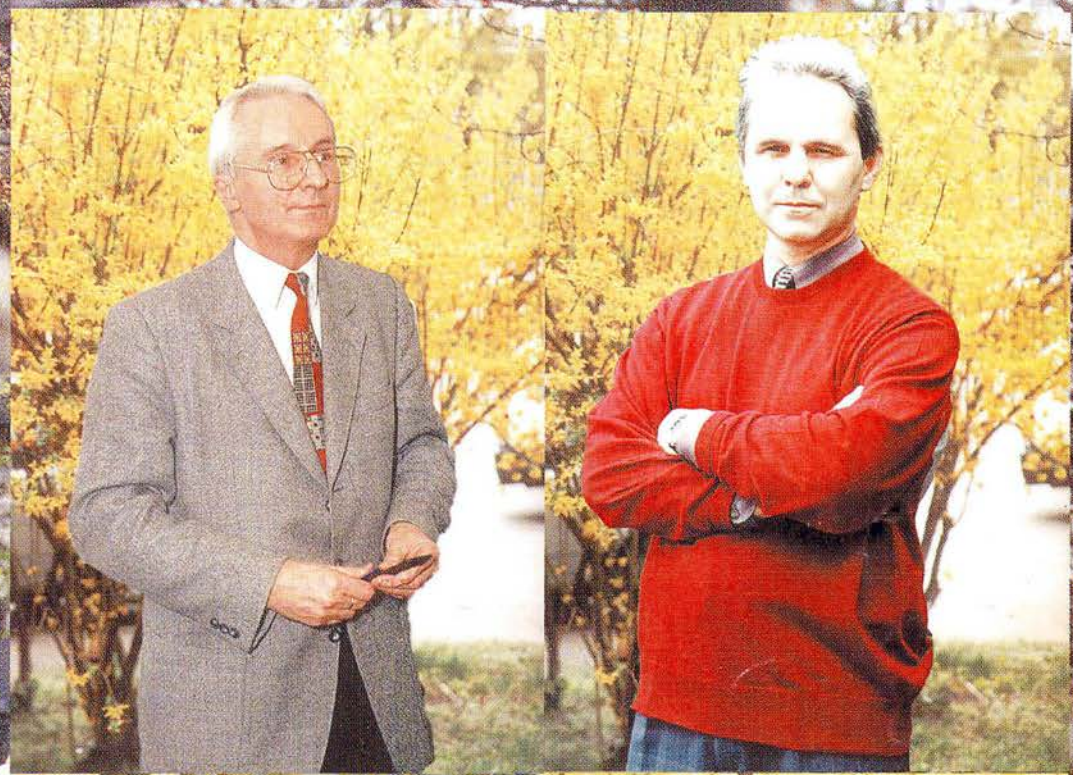
A5474 II

D2.15

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej
Nr 117 kwiecień 1999

Politechnika Wrocławska
Poczet Dziekanów
1999-2002

Ernest Kubica

Janusz Biernat

Zbigniew Gnutek

Janusz Szafran

Monika Hardygóra

Ryszard Grząsiwicz

Tadeusz Galanc

Wacław Kollak

Henryk Górecki

Krzysztof Bartoszewski

Elżbieta Tracka-Leszczynska

Prorektorzy kadencji 1999-2002

Prorektor ds. Nauki

prof. dr inż. Jerzy Zdanowski

Prorektor ds. Studenckich

dr hab. Ludwik Komorowski, prof. nzw.

Prorektor ds. Nauczania

dr hab. inż. Jerzy Świątek, prof. nzw.

Prorektor ds. Ogólnych

dr inż. Ludomir Jankowski

Dziekani kadencji 1999-2002

Wydział Architektury

dr hab. inż. arch. Elżbieta Trocka-Leszczyńska, prof. nzw. PWr

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego

dr hab. inż. Ernest Kubica, prof. nzw. PWr

Wydział Chemiczny

prof. dr hab. inż. Henryk Górecki

Wydział Elektroniki

dr hab. inż. Janusz Biernat, prof. nzw. PWr

Wydział Elektryczny

dr hab. inż. Janusz Szafran, prof. nzw. PWr

Wydział Górniczy

prof. dr hab. inż. Monika Hardygóra

Wydział Inżynierii Środowiska

dr hab. inż. Krzysztof Bartoszewski, prof. nzw. PWr

Wydział Informatyki i Zarządzania

prof. dr hab. Tadeusz Galanc

Wydział Mechaniczno-Energetyczny

dr hab. inż. Zbigniew Gnutek

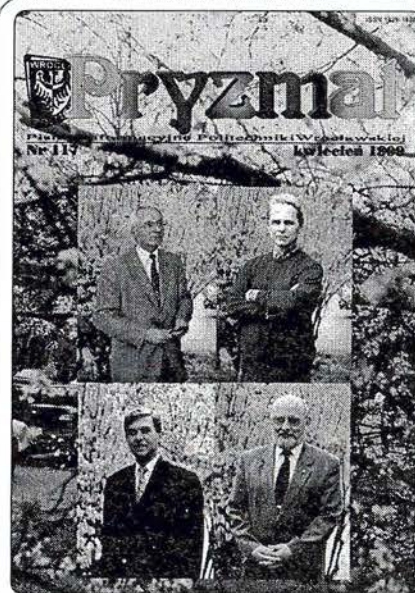
Wydział Mechaniczny

prof. dr hab. inż. Waclaw Kollek

Wydział

Podstawowych Problemów Techniki

prof. dr hab. Ryszard Grząślewicz

Czwórka ze sternikiem (tu bez)

Szanowni Państwo,

A więc przebrneliśmy przez główną część politechnicznych wyborów i możemy przedstawić naszym Czytelnikom dorobek wielu tygodni wysiłków ocenianych przez niektórych jako nieadekwatne do skali jednej – prawda, że wspaniałej – instytucji. Podobno więcej energii zużywa się tylko podczas prezydenckiej kampanii w USA. Nie bez powodu kandydat na przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej musi się charakteryzować kondycją sportowca, przejść szkolenie typu survival i przedstawić zgodę żony. Zatem prezentujemy przyszłych prorektorów i dziekanów na kolorowych stronach, aby każdy pracownik PWr wiedział, gdzie skierować nadwyżki uczuć.

Donosimy też o V Wrocławskich Targach Książki Naukowej, TARBUDzie, Dniach Aktywności Studenckiej, zakończonych i przyszłych konferencjach, a nawet o przygotowaniach do wakacji.

Z uroczystych Dni Szwecji (11-18 kwietnia), jakie odbywały się również w murach Politechniki Wrocławskiej, przedstawiamy obecnie tylko jedno wydarzenie: udostępnienie nowej instalacji laboratoryjnej w Katedrze Klimatyzacji i Ciepłownictwa. Do tematu wrócimy w następnym numerze.

Osobny blok to sprawy związane z Zakładowym Funduszem Świadczeń Socjalnych: jego praktycznym wykorzystaniem i zasadami dysponowania. Osoby zainteresowane mogą się włączyć do dyskusji, do czego zachęca

Redakcja

Fot. Piotr Krasicki/SPAF

Pryzmat

Pismo Informacyjne
Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wrocławska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka

Redakcja: bud D-5, pok. 2, 3 i 22a

tel. 320-22-89 (red. nac.) i 320-21-17

e-mail: pryzmat@wtm.ite.pwr.wroc.pl

http://pryzmat.ac.pwr.wroc.pl

Opr. graf., skanowanie, DTP, skład i lamowanie, korekta: redakcja

Kolor naświetla: „FUNNA” W-w, ul. Krupnicza 2/4

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr Nakł. 1500 egz.

R O Z M A I T O Ś C I

NOWA OFERTA BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ

W sytuacji, gdy z roku na rok maleją środki finansowe przeznaczone na zakup czasopism naukowych w wersji drukowanej, a korzystanie z czasopism elektronicznych staje się na świecie „standardem cywilizacyjnym” - Biblioteka Główna Politechniki Wrocławskiej proponuje Państwu, poprzez swoją stronę internetową (<http://www.bg.pwr.wroc.pl>), dostęp online do spisów treści około 15 tys. tytułów światowych czasopism naukowych. Stało się to możliwe dzięki zawarciu umowy z firmą Swets und Zeitlinger, która uruchomiła system informacji o czasopiśmie - SWETSCAN. Zwracamy szczególną uwagę na fakt, że wśród oferowanych czasopism znajduje się duża grupa tych tytułów, z których prenumeraty Politechnika zmuszona była w ostatnich latach zrezygnować (wykaz tych czasopism według wydziałów znajduje się na stronie domowej Biblioteki).

Zgodnie z podpisanym porozumieniem system SWETSCAN gwarantuje dostęp do czasopism elektronicznych tylko użytkownikom korzystającym z komputerów Politechniki Wrocławskiej.

ARMIA CZEKA

Minister Onyszkiewicz wydał tajne „Rozporządzenie o zmianie dotychczasowych rozporządzeń dotyczących zasad przeprowadzania poboru do służby zasadniczej oraz dotyczących zasad przyznawania odroczeń i zwolnień od służby zasadniczej” (R/MON/P21/303/99) datowane 22.III.1999.

W myśl tego rozporządzenia studia wyższe (techniczne, humanistyczne, medyczne) będą jedynie podstawą odroczenia od 12-miesięcznej służby. Resort liczy, że tą drogą uda się podnieść średni poziom wykształcenia i kwalifikacji językowych młodej kadry wojskowej.

Przedstawiciele uczelni zwracają się podobno z pytaniami do ministra ON, czy w nowej sytuacji prawnej studia doktoranckie zwalniają od służby zasadniczej.

(*Tygodnik Solidarność*)

JAN PAWEŁ II W POLSCE

Jak doniosła prasa, wizyta Papieża w Polsce będzie miała swój wątek akademicki. W Auli Wielkiej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu 7 czerwca, o godz. 17.15 odbędzie się spotkanie Ojca Świętego z rektorami polskich uczelni.

Będzie to nawiązanie do rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika. Wystąpienie Papieża stanowić będzie odpowiedź na list wielkiego astronoma skierowany do ówczesnego

papieża Pawła III. Kopernik zaświadczał w swoim liście, że to właśnie wiara była światłem prowadzącym go w badaniach naukowych.

DZIEŃ LIBII

Na PWr kształci się 4 studentów i 5 doktorantów libijskich. We Wrocławiu jest ich jednak znacznie więcej.

19 marca br. odbyły się w auli PWr. obchody Dnia Libii zorganizowane przez obywateli tego kraju studiujących na Politechnice Wrocławskiej. Są oni członkami Związku Studentów i Doktorantów Zagranicznych PWr., a także Związku Studentów Libijskich. Władze Uczelni na obchodach reprezentowali JM Rektor prof. Andrzej Mula, Prorektor ds. Ogólnych dr Ludomir Janowski, mgr Krystyna Galińska kierująca Sekcją Współpracy Międzynarodowej i mgr Andrzej Ostojka-Solecki, kierownik Sekcji Spraw Studenckich Działu Nauczania. W uroczystości, którą zorganizowano z okazji święta narodowego Libii, udział wzięli radca Biura Ludowego Wielkiej Libijskiej Arabskiej Dżamahiriji Ludowo-Socjalistycznej w Polsce pan Younis B. Alamouri. Obecny był przewodniczący Uczelnianej Komisji Studentów i Doktorantów Zagranicznych pan Abdalla M. Nasreldain, przedstawiciele władz Związku Studentów Libijskich, władz PWr. oraz pracownicy i studenci. W czasie imprezy przedstawiono najnowszą historię i kulturę Libii. Na zakończenie goście zostali zaproszeni na bankiet.

WYBORY – CIĄG DALSZY

Kolejne uczelnie wrocławskie wybrały swoich rektorów na następną kadencję 1999-2002. Poniżej podajemy nazwiska Rektorów-elektów.

- Akademia Wychowania Fizycznego – prof. dr hab. nauk med. Zdzisław Zagrobelny (trzecia kadencja)

- Akademia Medyczna – dr hab. Leszek Paradowski, prof. ndzw. – kierownik Katedry i Kliniki Gastroenterologii

- Akademia Muzyczna – prof. Jerzy Mroczek (druga kadencja)

- Akademia Sztuk Pięknych – prof. Zbigniew Horbowy

- Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna – rektor (Kraków) prof. dr hab. Jacek Popiel, prorektor (Wrocław) prof. Jacek Radomski

- Na Uniwersytecie Wrocławskim 12.04.1999 przeprowadzono głosowanie indykacyjne, w wyniku którego wyłoniono kandydatów na rektora. Największą ilość głosów uzyskali trzej kandydaci:

- prof. Romuald Gelles (dziekan Wydziału Nauk Społecznych) – 84 głosy,

- prof. Roman Duda (obecny Rektor) – 56 głosów,

- prof. Józef Ziółkowski (dziekan Wydziału Chemii) – 44 głosy.

Pozostali kandydaci otrzymali poniżej 10 głosów. Wybory odbędą się 26 kwietnia.

- Kolegium Elektorów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu wybrało na stanowisko Retora UAM prof. dr hab. Stefana Jurge.

AKCJA LATO'99

Studium WFiS PWr przygotowało ciekawą ofertę wypoczynku letniego na Mazurach dla pracowników i studentów PWr. Dostępne są:

- dwutygodniowe czartery łodzi żaglowych dla pracowników (6 turnusów);

- dwutygodniowe rejsy żeglarskie po Pojezierzu Mazurskim (3 turnusy);

- dwutygodniowe rejsy kajakowe po Pojezierzu Mazurskim (4 turnusy),

- dziesięciodniowe kursy pływania na desce z żaglem (7 turnusów) z możliwością wprowadzenia nieodpłatnej nauki jazdy konnej.

Podania o czarter łodzi należy składać w sekretariacie SWFiS do 7.05.1999 r. w godz. 9.00-14.30. Zapisy na pozostałe turnusy odbywają się w dniach 20.04.-27.05.1999 r., w godz. 9.00-14.30 w SWFiS w pok. 52.

OKÓLNIKI, ZARZĄDZENIA

W ostatnim czasie ukazały się następujące pisma okólnie:

- Pismo okólnie 4/99 z dnia 23.03.1999 r. w sprawie trybu wnioskowania o odznaczenia (ordery) państwowe.

- Pismo okólnie 6/99 z dnia 8.04.1999 r. w sprawie godzin rektorskich w dniu 23 kwietnia 1999 r.

ERRATA

- W numerze 116 w informacjach Działu Nauki pojawił się błąd na str. 10 (piąty wiersz od dołu, w lewej szpalcie). Wysokość dotacji Kasy im. Józefa Mianowskiego na udział w konferencji w kraju pozaeuropejskim nie może przekroczyć 1200 USD, a nie, jak podano, 200 USD. Odczytujemy to jako zachętę do dalekich podróży.

- Natomiast w sprawozdaniu z lutowego posiedzenia Senatu błędnie zacytowaliśmy dane o bilansie finansowym Oficyny Wydawniczej PWr. Deficyt OW wyniósł w 1998 r. 28.776 zł, tzn. zmalał w stosunku do 1997 r. o ok. 160 tysięcy zł.

- Wiadomości z Filii w Legnicy zatytułowaliśmy tym razem „Filia Wałbrzyska”. Przepraszamy!

Z S E N A T U

XXX posiedzenie Senatu

(25.03.1999)

• Senat pozytywnie zaopiniował wnioski o ponowne mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego: **dr hab. inż. Huberta Trzaski** (Wydz. El-ki), **dr hab. inż. Lecha Gładysiewicza** (Wydz. Górniczy), **dr hab. Stanisława Kuźmińskiego** (Wydz. PPT) i **dr hab. inż. Czesława Daniłowicza** (Wydz. PPT).

• **Prof. H.Hawrylak** przedstawił pozytywną opinię Komisji ds. Rozwoju Kadry Naukowej o kandydatach do nagrody Ministra EN zgłoszonych przez rady wydziałów. Senat w głosowaniu udzielił poparcia następującym wnioskowi o nagrody indywidualne i zespołowe:

Wydz. Budownictwa LiW – **dr inż. Jarosław Michałek**, praca doktorska „Analiza teoretyczno-doświadczalna nośności uzwojonych słupów o przekroju pierścieniowym poddanym ścisłaniu osiowemu”

Wydz. Elektroniki – **dr inż. Krzysztof Opieliński**, praca doktorska „Analiza możliwości zobrazowania struktury wewnętrznej obiektów metodą ultradźwiękowej tomografii transmisyjnej”

Wydział Górniczy – **prof. Walter Bartelmus**, książka „Diagnostyka maszyn górniczych. Górnictwo odkrywkowe.” Wyd. Śląsk, 1998

Wydział Informatyki i Zarządzania – **dr hab. Zofia Wilimowska**, książki: „Fundusze inwestycyjne na polskim rynku” (współautorstwo z Marzeną Madełą), Wyd. Oficyna Wyd. PWr, 1998 oraz „Zarządzanie finansami” (współautorstwo z M. Wilimowskim), Oficyna Wydawnicza OPO, Bydgoszcz 1998

Wydział Mechaniczny – **prof. Jan Koch**, za zorganizowanie cyklicznego ogólnopolskiego forum dyskusyjnego dotyczącego problemów dydaktyki oraz za wykreowanie i wdrożenie interdyscyplinarnego kierunku studiów

Wydział Chemiczny – **prof. Bożena Kolarz**, **dr inż. Andrzej Trochimczuk**, **mgr inż. Dorota Jermakowicz-Bartkowiak**, **dr inż. Wiesław Apostoluk** za cykl publikacji „Synteza i ocena właściwości kopolimerów i otrzymanych z nich nośników kompleksujących jonitów”

Wydział Inżynierii Środowiska – **prof. Jerzy Zwoździak**, **dr inż. Anna Zwoździak**, **dr Andrzej Szczurek**, książka „Meteorologia w ochronie atmosfery” Wyd. Oficyna Wyd. PWr, 1998

Wydział Informatyki i Zarządzania – (1)

prof. Zbigniew Huzar, **dr inż. Zbigniew Fryźlewicz**, **dr inż. Iwona Dubielewicz**, **dr inż. Bogumiła Hnatkowska**, **mgr inż. Jacek Waniczek**, podręcznik „Ada 95”, Wyd. Helion 1998

(2) **prof. Mirosław Zabierowski**, **dr hab. Teresa Grabińska**, cykl publikacji, w tym 3 monografie z dziedziny filozofii nauki, filozofii przyrody i metodologii nauk empirycznych.

• **Pani Kwestor C.Palczak** przedstawiła propozycję wstępnego podziału zysku wypracowanego w 1998 roku. Wynosi on 2.803.712,13 zł (zyski jednostek rozliczanych centralnie i ZBW w Jeleniej Górze zostały umniejszone o straty ZANiDu w wysokości 387.336,55 zł). Zysk z tytułu opłat licencyjnych wynosi 7056 zł zgodnie z przepisami będzie przekazany na uczelniany fundusz nagród dla autorów i współautorów licencji. Pozostałe środki proponuje się przenieść na fundusz zasadniczy. Senat zaaprobował ten wniosek (45:0:0).

• Sprawy budżetu uczelni były przedmiotem wprowadzone dodatkowo do porządku obrad punktu. Omówił je **Prorektor ds. Nauki prof. J.Zdanowski**. Choć nie są jeszcze znane wszystkie wpływy, Prorektor opiera się na danych uzyskanych z MEN, mówiących, że kwota dotacji będzie większa od przewidywanej w założeniach planu podziału limitów i środków budżetowych zatwierdzonych na posiedzeniu lutowym Senatu o 3.703 tys.zł. Zdaniem **prof. Zdanowskiego** nie najgorsza sytuacja Uczelni wynika przemyślanej decyzji: zwiększania rekrutacji studentów i przesuwania asystentów na studia doktoranckie. Brak jest natomiast danych o wysokości dotacji KBN na działalność statutową i badania własne. Z niektórych zespołów dochodzą wieści, że wzrost dotacji nie przekroczy inflacji. Inna była opinia przedstawicieli PWr w KBN, **prof. J.Zwoździaka** i **prof. J.Kocha**. Ich zdaniem różne zespoły zastosowały bardziej lub mniej różnicujący system kategoryzacji, co rzutuje na sposób rozdziału środków. Dzięki temu czołowe jednostki badawcze (w niektórych dziedzinach) znacznie poprawiły swoją sytuację finansową.

W odniesieniu do przewidywanych kwot limitów i dotacji na regulację wynagrodzeń, która powinna nastąpić od 1 marca, a będzie zapewne wprowadzona w życie około 1 kwietnia (z wyrównaniem), **Prorektor J.Zdanowski** ocenia, że pozwoli na zwiększenie płac tylko o około 8%.

Prorektor proponuje, by zdecydować o przeznaczeniu kwot, o które będzie skory-

gowana zwiększona (w stosunku do pierwotnie ustalonej) dotacja budżetowa. Władze Uczelni proponują, by zwiększyć kwotę przeznaczoną na remonty oraz na ZFŚS emerytów i rencistów, a także na dofinansowanie jednostek dydaktycznych. Członkowie Senatu otrzymali zestawienia potrzeb poszczególnych wydziałów z wielkością środków im przyznanych (z podziałem na pieniądze przydzielone wg przeniesienia, wynikające z liczebności kadry oraz z liczby studentów i doktorantów). Nie uwzględniono przepływów międzywydziałowych, gdyż zestawienie danych przedstawionych przez poszczególne wydziały świadczy, że przy kalkulacji przewidywanych kosztów zajęć zleczanych, jak i zysków z zajęć realizowanych dziekani przyjęli nadmierny współczynnik bezpieczeństwa. Zestawienie potrzeb i środków do dyspozycji dowodzi, że wydziały będą w stanie pokryć 71% kosztów, przy czym wskaźnik ten waha się od 66,1% (Wydz. Inżynierii Środowiska) do 94,9% (Wydz. Górniczy).

Prorektor J.Zdanowski zaproponował, by zatwierdzić skorygowaną kwotę dotacji i trójskładnikowy algorytm rozdziału środków między wydziały, a dopiero później określić sposób kalkulowania stawek dydaktycznych. Będzie to podstawą do tworzenia budżetów wydziałowych, przy czym może dojść do ujawnienia potrzeby restrukturyzacji danej jednostki.

W dyskusji wyrażano zaniepokojenie konsekwencją tak niskiego stopnia zaspokojenia potrzeb finansowych wydziałów. **Dr J.Górniak** był zdania, że algorytm premiuje niektóre wydziały. **Prof. J.Koch** podniósł problem opłacalności angażowania się przez wydziały w zajęcia w filiach. **Prof. J.Zwoździak** proponował, by w odniesieniu do filii zastosować ogólnouczelniane zasady kalkulacji. **Prof. K.Wójs** podkreślił potrzebę premiowania wydziałów prowadzących racjonalną gospodarkę, gdyż pokrywanie przez budżet centralny jednostek mających deficyt dać może błędny sygnał o opłacalności takich działań.

Na wniosek **JM Rektora** przyjęto algorytm podziału środków budżetowych na wydziały: współczynnik przeniesienia 30%, współczynnik uwzględniający stan kadrowy – 35%, współczynnik uwzględniający liczbę studentów i doktorantów – 35% pomniejszony o rezerwę na wybrane przedmioty podstawowe (29:8:14). Określono też skorygowaną kwotę dotacji budżetowej na 123.883,8 tys. zł (47:1:3).

• **JM Rektor** przedstawił wniosek, by w

Dokończenie na stronie 6

Z S E N A T U

Dokończenie ze strony 5

Statucie PWr (§46 ust.1) zmienić liczbę prorektorów, w nowej kadencji chciałby bowiem stworzyć dodatkową funkcję prorektora ds. studenckich, który zająłby się problemami studenckimi wykraczającymi poza dydaktykę. Wg słów **dr R.Radomskiego** wniosek uzyskał pozytywną opinię Komisji ds. Statutu i Regulaminów. Związki zawodowe nie zgłosiły sprzeciwu.. **Prof. R.Grzaślewicz** (przewodniczący UKW) poprosił o poparcie wniosku, co też osiągnięto (49:0:0).

• **JM Rektor** omówił obszerny dokument „Współpraca międzynarodowa PWr w 1998 roku” opracowany przez Sekcję Współpracy Międzynarodowej. Zestawienie danych dowodzi faktu malejącej liczby staży naukowych.

Prof. Z.Bać wyraził wątpliwości co do kompletności i prawidłowości zamieszczonych danych. Porównanie danych z różnych tabel ujawnia sprzeczności.

• **JM Rektor** poinformował o liście **prof. A.Wiszniewskiego** zawierającym apel KBN o dobre obyczaje w nauce. Tekst apelu został przekazany radom wydziałów.

• **JM Rektor** omówił sprawę kontrower-

sji między Ministrem EN i Prezydium KRASP, które wyraziło sprzeciw wobec uchylene przez Ministra Zarządzenia nr 5 wydanego przez rektora UW. **Min. Handke** w wyjaśniającym piśmie stwierdza, że w przypadku zarzutu plagiatu pracy magisterskiej postępowanie powinno następować w oparciu o kodeks postępowania administracyjnego.

• Członkowie Senatu otrzymali przygotowaną przez BGI OINT „Analizę dorobku naukowego pracowników PWr do 1998 r.”

Następne posiedzenie Senatu 22 kwietnia, godz. 14.00. (mk)

5. Program Ramowy

Ważne dla uczestników pierwszych konkursów!

W związku z przygotowaniem do naszego uczestnictwa w 5. Programie Ramowym należy zwrócić uwagę na stan zaawansowania regulacji prawnych Unii Europejskiej. Sprawę tę wyjaśnia pismo dyrektora Departamentu Systemów Informatycznych KBN Borysa Czerniejewskiego, które polecamy Państwu uwadze.

Szanowni Państwo,

Uprzejmie informuję, że partnerzy unijni są często zdezorientowani, jeśli chodzi o możliwość udziału jednostek z krajów Europy Środkowej i Wschodniej (ESW) w przedsięwzięciach realizowanych w ramach 5. Programu Ramowego w związku z brakiem oficjalnych decyzji w tej sprawie. Stan procedury wygląda następująco: Polska zakończyła wszelkie przygotowania i złożyła wszystkie wymagane dokumenty w Komisji Europejskiej. Ostateczna decyzja ma zostać podjęta przez Radę UE po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego.

Procedura ta potrwa zapewne do końca sierpnia br. Tym samym decyzje zostaną podjęte przed okresem podpisywania pierwszych kontraktów na realizację przedsięwzięć wybranych na podstawie wniosków złożonych w ramach pierwszych konkursów (ogłoszonych 19 marca z terminem składania wniosków do 16 czerwca br.). Ponieważ Komisja Europejska nie widzi przeszkód w terminowej i pozytywnej finalizacji całej

procedury, zachęca ona gorąco wszystkich partnerów unijnych do włączania do konsorcjów partnerów z krajów ESW.

Oficjalne stanowisko w tej sprawie zostało opublikowane w serwisie CORDIS: <http://www.cordis.lu/inco/src/cand.htm>

Ponieważ zapytania w tej sprawie mogą być kierowane bezpośrednio do potencjalnych polskich partnerów, którzy sami też mogą mieć wątpliwości, uprzejmie proszę o upowszechnienie powyższej informacji.

Z poważaniem,

Borys Czerniejewski

Dyrektor Departamentu Systemów Informatycznych KBN

Warszawa, dnia 6 kwietnia 1999 roku

Z Komitetu Badań Naukowych

Na posiedzeniu 17 lutego Komitet Badań Naukowych przyjął jednomyślnie *Apel o dobre obyczaje w nauce*. Wzywa w nim do eliminowania z obszaru nauki plagiatów, kradzieży wyników badań, fałszowanie dowodów naukowych i rezultatów badań klinicznych, zatajanie źródeł inspiracji badawczej, nierzetelne opiniowanie prac naukowych, a także nieuczciwość przy staraniach o środki finansowe. Należy zabiegać o utrzymanie wielkiego szacunku dla etosu uczonych oraz nauki i z całą surowością postępować z osobami, które naruszają dobre obyczaje w nauce. Konieczna jest nowelizacja aktów prawnych, by uniemożliwiły one przedawnianie się rażących wykroczeń przeciw zasadom etyki naukowej. W programach studiów doktoranckich należy uwzględnić problemy etyki badań naukowych.

• Komitet rozdysonował między 31 wnioskodawców 42.578.100 z 76.527.000 zł na dofinansowanie działalności ogólnotechnicznej i wspomagającej badania (DOT).

• Postanowiono skrócić okres opiniowania wniosków przez zespoły z 30 do 14 dni oraz ustanowiono tylko jeden termin (31 grudnia) składania wniosków o dofinansowanie DOT.

• Przyznano 80.000 zł Śląskiej Akademii Medycznej na dofinansowanie w 1999 roku rozbudowy i udostępniania „Bazy danych medycznych obrazów diagnostycznych”.

• Postanowiono powtórnie ogłosić konkurs na realizację 3 projektów celowych zamawianych i zaakceptowano 6 z 9 wniosków zgłoszonych do XVIII konkursu i ocenionych pozytywnie przez Zespół ds. projektów celowych zamawianych.

• Komitet ustalił Zasady wynagradzania za recenzje naukowe i kontrole merytoryczne wykonania zadań finansowych. Np. wynagrodzenie („bazowe”) za opracowanie indywidualnej recenzji naukowej wynosić będzie w 1999 roku 109 zł.

Na posiedzeniu 17 marca Komitet zatwierdził następujący podział środków dla szkół wyższych na badania własne: z kwoty 202.400.000 zł

resort MEN	otrzymał 157.805.000 zł (w ub. r. dotacja wyniosła 138.250.000 zł);
MZiOŚ	32.637.000 zł (26.490.000 zł)
MON	10.052.000 zł (9.635.000 zł)
MKiSz	759.000 zł (660.000 zł)
UKFiT	567.000 zł (749.000 zł)
MTiGM	398.000 zł (398.000 zł)

• Powołano opiniodawczo-doradczą Zespół ds. Badań Związanych z Reformami Ustrojowymi Państwa. Przewodniczącym został prof. J.Regulski.

• W związku ze staraniami o przystąpienie Polski do 5. Programu Ramowego UE

Dokończenie na stronie 12

Wspomnienie

PROF. MIECZYŚLAW ZACHARA

Mieczysław Zachara urodził się 1 stycznia 1911 roku w Gumiśkach koło Tarnowa (obecnie jest to dzielnica Tarnowa). Szkołę średnią ukończył w Tarnowie, a w latach trzydziestych studiował na Politechnice Lwowskiej.

Studia łączył z wieloma zainteresowaniami humanistycznymi i szachowymi. Największym Jego zainteresowaniem cieszył się śpiew chóralny, a sam był solistą Lwowskiego Chóru Technicznego.

Wojna 1939 roku zastała Go jako podoficera w okopach pod Wieluniem, skąd po ciężkich walkach przeszedł wraz ze zorganizowanym przez siebie oddziałem przez Garwolin i Dęblin do Zamościa, gdzie przeżył zmasowane ataki niemieckie i radzieckie.

W okolicach znajdujących się na wschód od Lublina dostał się do niewoli radzieckiej, a następnie, ku swemu zaskoczeniu, został zwolniony do domu z możliwością zamieszkania we Lwowie. Okazało się, że o zwolnieniu zdecydował prozaiczny fakt, a mianowicie ostrzyżenie głowy do gołej skóry – przez co potraktowano Go jak szeregowca.

W następnym okresie Profesor pracował w laboratorium budowlano-drogowym Politechniki Lwowskiej, wkrótce został jego kierownikiem.

W czerwcu 1941 roku przeżył bombardowanie Lwowa przez Niemców. W latach 1941-1943, oprócz prac dydaktycznych, zajmował się oceną nośności mostów znajdujących się w okolicach Lwowa, a to w przewidywaniu ofensywy wojsk radzieckich, która nastąpiła w 1944 roku. W końcu roku 1943 i w pierwszej połowie roku 1944 ukrywał się przed policją niemiecką w Drohobyczu.

W marcu 1945 roku Mieczysław Zachara przeniósł się do Krakowa, gdzie rozpoczął pracę na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Śląskiej z tymczasową siedzibą w Krakowie, a później w AGH. Pracę tę kontynuował przez 2 lata będąc już pracownikiem pełnoetatowym (od października 1945 r.) Politechniki Wrocławskiej.

We Wrocławiu ożenił się i wraz z żoną Mieczysława Zacharę pracował w jednym Zakładzie Politechniki Wrocławskiej.

W roku akademickim 1945/46 – 20 listopada 1945 r., jako pierwszy rozpoczął wykłady na Wydziale Budownictwa Politechniki Wrocławskiej. Pierwszą Jego pracą inżynierską we Wrocławiu było podnoszenie mostu Grunwaldzkiego na Odrze.

We Wrocławiu Mieczysław Zachara nie porzucił swoich zainteresowań humanistycznych. W roku 1946 współorganizował chór Politechniki Wrocławskiej, a później Akademii Medycznej. Chórami tymi opiekował się przez wiele lat.

W roku 1952 uzyskał stopień doktora nauk technicznych, a w

następnym został kierownikiem Zakładu Technologii Materiałów Budowlanych i Drogowych przy Katedrze Budowy Dróg i Ulic.

W roku 1954 mianowano Go docentem oraz kierownikiem Katedry Materiałów Budowlanych na Wydziale Budownictwa Lądowego PWr. Była to pierwsza taka katedra w Polsce. W roku 1962 został profesorem.

W Katedrze Materiałów Budowlanych, Profesor Zachara prowadził szeroką działalność badawczą, wdrożeniową i dydaktyczną. Specjalizował się w zagadnieniach związanych z technologią materiałów kompozytowych, w tym w szczególności sposób w technologii betonu cementowego.

Pierwsze lata działalności Profesora zaowocowały współautorstwem „Małego podręcznika inżyniera” – pozycji bardzo potrzebnej w środowisku inżynierskim oraz wieloma publikacjami zagranicznymi – w Danii, Norwegii i Holandii.

Od 1960 roku Profesor prowadził również wykłady na WSI w Opolu.

Od roku 1968 Profesor pracował w Instytucie Budownictwa PWr. Został w tym czasie autorem wielu wdrożeń w zakresie technologii betonu. Opracował też ze swoimi współpracownikami nowatorską technologię produkcji kruszyw spiekanych z popiołów lotnych z węgla brunatnego. Wyniki wieloletnich badań dotyczących tych zagadnień przedstawił na międzynarodowym kongresie w Amsterdamie.

W latach 70 i 80 zajmował się problematyką homogeniczności materiałów kompozytowych oraz domieszkami i dodatkami korygującymi właściwości betonów cementowych. Zagadnienia te podsumował publikacjami na międzynarodowych kongresach w Finlandii i we Francji.

Profesor kierował ośmioma pracami doktorskimi, a opiniował 17 prac oraz przygotował 13 recenzji habilitacyjnych. Opracował również kilkanaście opinii do wniosków profesorskich. Napisał także 3 duże podręczniki akademickie, opiniował 10 podręczników i skryptów oraz kilkadziesiąt norm.

W ciągu kilkudziesięciu lat pracy dydaktycznej, którą bardzo sobie cenił, wypromował rzeszę inżynierów budowlanych. Prowadził kilkadziesiąt prac dyplomowych na studiach dziennych i wieczorowych. Wiele z tych prac uzyskało prestiżowe wyróżnienia i nagrody.

Duże są zasługi Profesora Mieczysława Zachary dla rozwoju kultury studenckiej. W latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych przez około 10 lat był kuratorem ZSP. Udzielał się w propagowaniu szachów w środowisku studenckim. Współpracował w tym okresie z Towarzystwem Miłośników Wrocławia, a w późniejszym czasie z Towarzystwem Miłośników Lwowa i Kresów Wschodnich. Systematycznie wspierał Chór Politechniki Wrocławskiej, w którym śpiewał jeszcze w latach osiemdziesiątych.

Przez lata profesor był członkiem wielu Rad Naukowych, począwszy od Rady Naukowej Instytutu Budownictwa PWr. Był również członkiem Rady Naukowej Międzyresortowego Instytutu Materiałów Budowlanych i Ogniotrwałych przy AGH w Krakowie. Aktywnie współpracował z Sekcją Konstrukcji Betonowych i Sekcją Zastosowań Materiałów Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Był także członkiem Rady Naukowej Instytutu Technologii i Konstrukcji Budowlanych Politechniki Poznańskiej oraz Rady Naukowo-Dydaktycznej WSI w Opolu. Przez wiele lat działał Profesor w Radzie Programowej Poradników Budowlanych PZITB, w Komitecie Nauki i w Komisji Historycznej PZITB.

Nazwisko Profesora znajduje się na tablicy zasłużonych dla rozwoju Politechniki Wrocławskiej.

Profesora Mieczysława Zacharę pożegnaliśmy 9 kwietnia 1999 roku o godzinie 12.00 na cmentarzu parafii p.w. Świętej Rodziny we Wrocławiu.

Odszedł nasz bliski przyjaciel

Środowisko chóralistyki akademickiej poniosło bolesną stratę. Odszedł od nas **ś.p. prof. Mieczysław Zachara**, który uosabiał wielką miłość do muzyki. Jego życiową pasją był śpiew. Profesor był obdarzony mocnym głosem, barytonem o pięknej barwie, wynikającej z dużej ilości alikwotów. W okresie studiów na Politechnice Lwowskiej uczył się śpiewu solowego. Był solistą Lwowskiego Chóru Technicznego. Dzięki niemu zachowały się dwa obszerny tomy kroniki tegoż chóru, które uratował z pożogi wojennej i przywiózł do Wrocławia. Po drugiej wojnie światowej był jednym z organizatorów jubileuszowych zjazdów LChT odbywających się na PWr. Początki jego działalności na naszej uczelni są związane ze współorganizowaniem powstałego w 1946 roku Akademickiego Chóru Studentów Politechniki.

Prof. M. Zachara w okresie swojej aktywności zawodowej brał czynny udział w działalności muzycznej prowadzonej na PWr. Budziło niekiedy zdziwienie, że jako profesor uczelni technicznej znajduje czas nie tylko na naukę, ale też na realizację swojej pasji. Będąc na emeryturze w dalszym ciągu występował jako solista Akademickiego Chóru PWr. Wiele osób pamięta jego udział w *Koncertach kołęd* oraz w corocznych *Koncertach Wielkopostnych*. Przez całe swoje życie interesował się sztuką wokalną, utrzymywał szerokie kontakty ze środowiskiem muzycznym.

W ostatnich trzech latach stan jego zdrowia nie pozwolił mu już na czynny udział w występach. Jednak cały czas śledził dokonania naszego chóru, był z nim całym sercem, a chórzystów traktował jak członków swojej drugiej rodziny. W jego osobie tracimy nie tylko Mistrza, człowieka, który był „żywą historią” chóralistyki lwowskiej, inspiratora wszechstronnych zainteresowań i wychowania estetycznego studentów, ale przede wszystkim bliskiego Przyjaciela.

Piotr Ferensowicz

Wspomnienie

PROF. ALFRED JAHN

(1915-1999)

Z ogromnym żalem dowiedzieliśmy się o śmierci profesora Alfreda Jahna, człowieka niezmiernie zasłużonego nie tylko dla nauki, ale też i dla społeczeństwa. Środowisko wrocławskie pamiętać będzie z pewnością Jego niezwykłą rolę w 1968 roku, gdy jako rektor Uniwersytetu Wrocławskiego swoją postawą uchronił w dużym stopniu od represji protestujących w marcu i maju studentów. Ważnym faktem dla Wrocławia jest też objęcie przez prof. Jahna w 1980 roku funkcji przewodniczącego Społecznego Komitetu Panoramy Raclawickiej, w wyniku czego w 1985 roku doprowadzono do jej udostępnienia. Zapewne ta działalność sprawiła, że prof. Jahn został uhonorowany tytułem zasłużonego obywatela Wrocławia *Civitate Wratislaviensi Donatus*. Była to zarazem próba wyrównania krzywd, jakie spotkały Go po 1968 roku, kiedy to zwolniono Go ze stanowiska dyrektora Instytutu Geografii. Z funkcji rektora odszedł wraz z końcem kadencji we wrześniu 1968 roku.

Dorobek naukowy Zmarłego jest nie mniej znaczący. Wychowanek Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, następnie asystent i adiunkt tej uczelni, po wojnie podjął pracę na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Habilitował się na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu (1949 r.), następnie przeniósł się do Wrocławia. Kierował Katedrą Geografii Fizycznej, później Zakładem Geomorfologii w Instytucie Geograficznym, którego był również dyrektorem. Pełnił też funkcję prodziekana Wydziału nauk

Przyrodniczych, prorektora (1959-62) i rektora (1962-68) UWr. Od 1971 roku był członkiem korespondentem, a od 1982 roku – członkiem rzeczywistym PAN. Uczestniczył w licznych wyprawach na Spitsbergen, Alaskę i Syberię. Był inicjatorem i pierwszym prezesem Polskiego Klubu Polarnego, członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Geograficznego (w latach 1971-75 jego prezesem), Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika, Polskiego Towarzystwa Geologicznego i Opolskiego Towarzystwa Naukowego.

Pełnił też liczne funkcje w instytucjach międzynarodowych: był przewodniczącym komisji Współczesnych Procesów Geomorfologicznych Międzynarodowej Unii Geograficznej, członkiem Norweskiej Akademii Nauk, Belgijskiego Towarzystwa Geologicznego, Międzynarodowego Towarzystwa Głaciologicznego, Międzynarodowego Stowarzyszenia Zmarzlinoznawstwa. Był też redaktorem „Czasopisma Geograficznego” i wydawnictw uniwersyteckich *Acta Universitatis Wratislaviensis*. Znany jest jako autor około 380 prac naukowych (najważniejsze to „Wyżyna Lubelska. Rzeźba i czwartorzęd”, „Less, jego pochodzenie i związek z klimatem epoki lodowcowej”, „Problemy strefy peryglacjalnej”, „Geneza i wiek rzeźby Sudetów”), a także książek popularyzatorskich (np. „Alaska”) i wspomnień autobiograficznych („Z Kleparowa w świat szeroki”). Za swoje osiągnięcia został wyróżniony czterema doktoratami honoris causa, licznymi odznaczeniami i nagrodami.

W uroczystościach żałobnych wzięli przedstawiciele środowisk akademickich, władz regionu, wychowankowie i współpracownicy Zmarłego na polu działalności obywatelskiej. Politechnikę Wrocławską reprezentował JM Rektor prof. Andrzej Mulak.

Szczególne wrażenie na zebranych zrobiło wystąpienie Marszałka Jana Waszkiewicza, który jako absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego odniósł się do roli Profesora Jahna w wydarzeniach 1968 roku, a także słowa prof. Kazimierza Czaplńskiego (PWr) – przewodniczącego Społecznego Komitetu Panoramy Raclawickiej.

Prof. Waszkiewicz powiedział:

Przypadł mi w udziale zaszczyt pożegnania wielkiego Wrocławianina i Dolnoślązaka prof. Alfreda Jahna.

Czynię to w imieniu Dolnego Śląska, gdyż funkcja jaką sprawuję pozwala mi na użycie tej formuły. Pierwszy raz czynię to w tak smutnych okolicznościach. Musimy też zdać sobie sprawę, że jesteśmy w momencie nie tylko smutnym ale i historycznie ważnym. Wraz z prof. Jahnem odchodzi bowiem bezpowrotnie w przeszłość okres, w którym wrocławskie życie intelektualne i naukowe kształtowane było przez wybitne osoby, które swój rozwój zawdzięczały Lwowskiemu Uczelniom. Żegnamy dziś wybitnego Uczonoga i znamienitego

go Obywatela. Osobę, której Dolny Śląsk tak wiele zawdzięcza. Prof. Jahn to przecież uczony światowej rangi, wielki autorytet moralny, wybitny organizator życia naukowego. Dodać do tego trzeba też to, z czego korzystamy do dziś w pracach nad rozwojem regionu, Jego badania nad Sudetami czy też działalność w Komitecie Zagospodarowywania Ziem Górskich Polskiej Akademii Nauk. Bez niego nie byłoby polskiej flagi nad Spitsbergenem i Panoramy Raclawickiej we Wrocławiu. Jednak dla wszystkich Dolnoślązaków, a szczególnie dla takich jak ja, którzy przeżyli marzec 1968, prof. Jahn to jest Rektor Jahn, nasz Rektor - pozwólcie Państwo na osobiste wyznanie – mój Rektor. Tak się bowiem zdarzyło, że niemal całe studia i okres pracy na Uniwersytecie przypadł na kadencję rektorskiej władzy prof. Jahna. Mogę więc zaświadczyć, że dzięki Niemu i tym którzy Go na to stanowisko wybrali Uniwersytet Wrocławski był wówczas nie tylko znakomitą Uczelnią, ale też szkołą obywatelskiego zachowania. Uczył szacunku dla prawdy i prawości. Kształtował umysły i charaktery. Za to wszystko dziękuję Ci dzisiaj Profesorze. Jest nam wszystkim bardzo smutno, że od nas odszedłeś, ale jesteśmy też szczęśliwi, że byłeś wśród nas...

Prof. Kazimierz Czapliński w imieniu Społecznego Komitetu Panoramy Raclawickiej wspominając prof. Alfreda Jahna stwierdził, że niezwykle ważna była przede wszystkim jego rola jako Przewodniczącego w bardzo trudnym okresie lat 1980-1985. Jego poświęceniu i determinacji zawdzięczamy to, że we Wrocławiu działa Panorama Raclawicka, to wielkie arcydzieło polskiej kultury. Wszechstronna działalność Panoramy była dla prof. Alfreda Jahna pociechą i pokrzepieniem serca po trudach i upokorzeniach, a tylko najbliżsi pamiętają jakie to były trudy. W dniu otwarcia 14 czerwca 1985 wśród oficjalnie zaproszonych na tę uroczystość nie było prof. Alfreda Jahna, który stał na uboczu wśród tłumu zebranych przed

rotundą szczęśliwych wrocławian, którzy często nie orientowali się, że ówczesne władze zignorowały działalność Społecznego Komitetu Panoramy Raclawickiej. Reaktywowany po odzyskaniu wolności przez Rzeczypospolitą w 1990 r. Komitet nadał prof. Alfredowi Jahnowi godność Honorowego Przewodniczącego, najwyższą godność jaką mógł nadać. I takim właśnie Przyjacielem i Przewodniczącym pozostanie w naszych sercach na zawsze...

Długoletni sekretarz, a następnie wiceprzewodniczący Społecznego Komitetu Panoramy Raclawickiej inż. Antoni Tarczewski dostarczył nam dokumentację fotograficzną spotkania z Prof. Alfredem Jahnem i Prof. Ryszardem Krasnodębskim, jakie odbyło się 27 maja ubiegłego roku. Zostało zorganizowane przez Komisję Wydziałową NSZZ „Solidarność” i dotyczyło rocznicy Marca '68. Szczególnie zapamiętano słowa Prof. Jahna odnoszące do patriotyzmu ówczesnej młodzieży, postaw pracowników, własnych obaw. Z wielkim wzruszeniem Profesor wspominał uczelnie Lwowa, jako te, które ukształtowały postawy obywatelskie wielu pracowników akademickich Wrocławia. Dziękował za wyjątkowy udział i pomoc, jakiej Politechnika Wrocławska udzieliła Panoramie Raclawickiej. Organizatorzy sprawili Profesorowi Jahnowi niezwykle prezent przedstawiając nakręcony amatorsko film o Czarnohorze – szczególnie bliskiej Prof. Jahnowi. Zrobiono pamiątkowe zdjęcia, zaplanowano spotkanie po roku ...

Uczestnikom tego spotkania wydaje się wprost trudne do uwierzenia, że Człowiek o tak bogatych i żywych zainteresowaniach, o wielkiej ciekawości świata odszedł nieoczekiwanie. Odszedł ostatni z wielkich, żywy pomost łączący Lwów i Wrocław. A w Rotundzie Panoramy nie ma ani słowa o Komitecie i Honorowym Obywatelu Wrocławia.

(zdjęcie ze spotkania: dr J.Karyś)

Wspomnienie

CECYLIA SZMAL

W dniu 30 marca po ciężkiej chorobie zmarła dr inż. Cecylia Szmal, Prodziekan Wydziału Elektroniki i Akustyki, pracowniczka Zakładu Akustyki w Instytucie Telekomunikacji i Akustyki. Rozpoczęła pracę na Politechnice Wrocławskiej jeszcze w czasie studiów, w roku 1961. Pracowała początkowo w Katedrze Teletransmisji Przewodowej kierowanej przez prof. Zbigniewa Żyszkowskiego jako pracownik inżynierjno-techniczny. Po utworzeniu Instytutu Telekomunikacji i Akustyki została zatrudniona w Zakładzie Elektroakustyki. Prowadziła badania naukowe związane z poprawą właściwości głośników. W roku 1977 obroniła pracę doktorską na temat syntetycznego wskaźnika oceny jakości głośników uwzględniającego właściwości słuchu. W tym samym roku przeszła na etat adiunkta naukowo-dydaktycznego. Praca dydaktyczna była jej życiową pasją. Była przyjaciółką, opiekunką i doradczynią młodzieży. Była współinicjatorką powołania specjalności dydaktycznej *Inżynieria dźwięku* oraz twórczynią i realizatorką przedmiotów *Realizacja dźwięku* i *Akustyka muzyczna*. Miała również wybitne osiągnięcia w pracy naukowej. Jest autorką lub współautorką kilkudziesięciu publikacji w czasopiśmie i na konferencjach o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Za swoje osiągnięcia otrzymała Złoty Krzyż Zasługi (w roku 1981), Złotą Odznakę Politechniki Wrocławskiej, liczne Nagrody Rektora, Dziekana i Dyrektora Instytutu. W roku 1996 wybrano Ją Prodziekanem Wydziału Elektroniki. Zmarła w rozkwicie sił twórczych, pozostawiając niezrealizowane liczne plany naukowe i dydaktyczne.

Cześć Jej pamięci!

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Refleksje z posiedzenia plenarnego w dniu 25 marca 1999 r. (i nie tylko)

NOMINA ODIOSA SUNT

Co pewien czas środowiska akademickie i naukowe w kraju bulwersowane są ujawnianymi przez media faktami plagiatów, fałszerstw naukowych i prób zawłaszczania tytułów zawodowych bądź stopni naukowych. Środowiska te każdorazowo dają wyraz swemu oburzeniu i pryncypialnemu w podobnych sprawach stanowisku podejmując stosowne uchwały, lub występując z odpowiednimi apelami. Ostatnio aż trzy gremia uznały za stosowne wypowiedzieć się w tej kwestii.

Komitet Badań Naukowych, zainspirowany przez Zespól d/s Etyki Badań Naukowych zaapelował do całego środowiska naukowego, by: „starało się wszelkimi racjonalnymi środkami dążyć do wyeliminowania z obszaru nauki zjawisk takich jak plagiaty, kradzieże wyników, fałszowanie doświadczeń naukowych i rezultatów badań klinicznych, zatajanie źródeł inspiracji badawczej, nierzetelne opiniowanie prac naukowych, a także nieuczciwości przy staraniach o środki finansowe”.

Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich podjęło uchwałę, w której ustosunkowało się do decyzji Ministra Edukacji Narodowej, uchylającej zarządzenie Rektora Uniwersytetu Warszawskiego dotyczące trybu postępowania w przypadku stwierdzenia, że tytuły zawodowe magistra lub licencjata przyznane zostały na podstawie prac dyplomowych stanowiących plagiat. W uchwale tej prezydium KRASP stwierdza: „w opinii Rektorów nie zaistniały dostateczne podstawy do stwierdzenia przez Ministra niezgodności treści tego zarządzenia ani z przepisami ustawowymi, ani ze Statutem Uczelni” i dalej: „zwracamy się do Ministra Edukacji Narodowej o wycofanie podjętej decyzji i wsparcie inicjatyw podejmowanych przez rektorów i uczelnie w celu bezwzględnego eliminowania tego typu przypadków łącznie z unieważnianiem dyplomów zawodowych i stopni naukowych uzyskanych w rezultacie dokonanego plagiatu”.

Rada Główna Szkolnictwa Wyższego zajęła stanowisko, w którym dała wyraz: „poważnego zaniepokojenia przejawami nieuczciwości naukowej, plagiatów i różnych nadużyć oraz niewystarczalnością działań do tej pory podejmowanych, mających na celu karanie sprawców i pozbawianie ich nieuczciwie zdobytych dyplomów, stopni i tytułów”. W zajęтым stanowisku Rada Główna stwierdziła ponadto, że: „każda decyzja uznająca, iż zakończony został pewien etap studiów, w tym w szczególności: zaliczenie poszczególnych lat studiów, nadanie tytułu zawodowego, albo uzyskanie stopni naukowych względnie tytułu naukowego, powinna być uznana za nieważną z mocy prawa jeżeli została podjęta w wyniku wprowadzenia w błąd podejmującego tę decyzję w wyniku działań nieuczciwych (oszustwo, plagiat, fałszerstwo naukowe itp.)”.

Dyskusja na forum Rady Głównej była w tej sprawie dość jednostronna, a wszyscy mówcy zgodnie dawali wyraz swojemu oburzeniu i niezłomnym zasadom. Sala rozgrzewała się stopniowo, dyskutanci nabrali już animuszu, gdy jeden z członków Rady, znany z szybkiego refleksu, spytał w jakiej konkretnie sprawie Rada ma

zająć stanowisko i do kogo konkretnie ze stanowiskiem tym zamierza wystąpić? Zapadła wieloznaczna cisza, którą skwapliwie wykorzystał Przewodniczący do zamknięcia dyskusji i przeprowadzenia głosowania. Stanowisko uchwalono jednogłośnie

ZZA WĘGŁA

Minister Mirosław Handke, niestrudzony w wysiłkach zmierzających do opracowania projektu nowej ustawy o szkolnictwie wyższym, zyskał ostatnio nowego konkurenta. W numerze dziennika „Rzeczpospolita” z dnia 22 marca br. ukazało się ogłoszenie płatne zawierające, ni mniej ni więcej, tylko projekt ustawy o szkolnictwie wyższym, przygotowany przez grupę rektorów polskich szkół wyższych. Dokument ten składa się z 6 rozdziałów, zwiera 29 artykułów i mieści się na niespełna 4 stronicach formatu A-4. Pod względem zwięzłości ustępuje więc jedynie Konstytucji 3-Maja.

Rozdział I, zawierający 10 artykułów, poświęcony został systemowi szkolnictwa wyższego. System ten urzeka swą prostotą. Przewiduje się tu wprowadzenie podziału wszystkich szkół wyższych na akademickie i zawodowe, przy czym jedynym wyróżnikiem szkół akademickich byłyby uprawnienia do prowadzenia studiów magisterskich.

W rozdziale II, obejmującym 8 artykułów, przedstawiono zwięzłe zasady tworzenia, przekształcania i znoszenia szkół wyższych oraz procedury akredytacyjne towarzyszące niektórym z tych poczyniań. Nie przewiduje się tu powołania centralnej komisji akredytacyjnej zakładając, że funkcje takiej komisji pełnić mogą z powodzeniem inne, działające już szkoły wyższe. W przypadku nowo tworzonej szkoły zawodowej akredytacji udzielać więc mają 3 szkoły zawodowe działające już przynajmniej od 4 lat, a w przypadku szkoły akademickiej – 3 szkoły akademickie, działające co najmniej od 5 lat. Na podobnej zasadzie, akredytacji do prowadzenia studiów doktoranckich udzielać mają 3 szkoły wyższe, bądź instytuty naukowe, a także uczelnie zagraniczne, posiadające uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora. Należy przy tym domniemywać, że uprawnienia do prowadzenia studiów doktoranckich są równoznaczne z uprawnieniami do nadawania stopnia naukowego. Warunkiem uruchomienia procesu kształcenia na określonym kierunku studiów ma być, w przypadku studiów magisterskich, zatrudnienie 20 osób ze stopniem naukowym doktora, a w przypadku studiów zawodowych – 10 osób posiadających taki stopień. W obu przypadkach osoby te powinny ponadto posiadać właściwą dla danego kierunku studiów specjalizację, odpowiedni dorobek naukowy oraz praktykę zawodową. Większość uregulowań prawnych, zawartych w tym rozdziale, uwzględniła potrzeby dynamicznie rozwijającego się szkolnictwa niepaństwowego.

Rozdział III zatytułowany „Funkcjonowanie szkoły wyższej” składa się z 6 artykułów. Najbardziej rozbudowane fragmenty tego rozdziału dotyczą przejęcia przez Ministra Edukacji Narodowej wszystkich dotychczasowych uprawnień Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, która w tej sytuacji staje się organem całkowicie zbędnym.

Rozdział IV obejmuje 3 artykuły i zawiera regulacje określające status pracowników i studentów szkół wyższych. Przewiduje się tu możliwość zatrudniania pracowników na stanowiskach: profesora, adiunkta, starszego wykładowcy, wykładowcy i asystenta, na zasadach wynikających z kodeksu pracy. Warunkiem zatrudnienia na stanowisku profesora jest posiadanie przez kandydata: stopnia na-

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

ukowego doktora, dorobku naukowego oraz doświadczenia praktycznego. Decyzję o zatrudnieniu na tym stanowisku podejmuje rektor po zasięgnięciu opinii senatu. Tytuł profesora nadawany ma być osobom o szczególnym dorobku naukowym bądź artystycznym. Tytuł ten nadawać ma Prezydent RP na wniosek rektora po pozytywnym zaopiniowaniu przez senat uczelni. W tej sytuacji dotychczasowa Centralna Komisja d/s Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych staje się organem całkowicie zbędnym.

Rozdziały V i VI zawierają po jednym załączniku. W rozdziale V „Mienie i finanse uczelni” wymienia się środki finansowania szkół wyższych, a w rozdziale VI „Przepisy końcowe” – uchyla się wszystkie obowiązujące dotychczas ustawy dotyczące szkół wyższych oraz tytułu i stopni naukowych.

W ostatniej części ogłoszenia płatnego zamieszczono wzór listy przewidzianej do wypełnienia przez osoby popierające projekt ustawy i zatytułowanej: „My, niżej podpisani, na podstawie art. 118 Konstytucji RP popieramy projekt ustawy o szkolnictwie wyższym, przygotowany przez grupę rektorów polskich szkół wyższych, wnosząc zarazem o jej uchwalenie przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej”. Poniżej listy zamieszczono informację: „Prosimy o poparcie projektu ustawy – wypełniony formularz proszę odesłać pod adresem: Wyższa Szkoła Dziennikarska im. Melchiora Wańkowicza, 00-363 Warszawa, ul. Nowy Świat 58”. Znając ogromną wrażliwość naszych parlamentarzystów na sygnały pochodzące z różnych środowisk społecznych można mieć nadzieję, że rewelacyjny ten projekt spotka się z należnym mu uznaniem, szczególnie wobec przedłużających się wciąż prac prowadzonych przez zespoły ministerialne.

WARIANT II

Ministerstwo Edukacji Narodowej przesało Radzie Głównej do zaopiniowania projekt podziału środków na badania własne w 1999 r. pomiędzy uczelnie podległe temu ministerstwu. Zaproponowano, aby podział środków przeprowadzić na podstawie obowiązującego w roku ubiegłym algorytmu, wg którego wysokość dotacji zależy od liczby nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni, współczynnika kosztocłonności badań, liczby zakończonych przewodów doktorskich i habilitacyjnych pracowników uczelni w ciągu ostatnich trzech lat (1995–97) oraz liczby nadanych stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego pracownikom innych uczelni.

Ministerstwo przedstawiło dwa warianty ograniczenia stosowanego algorytmu. W wariantcie I zakłada się, że niezależnie od uzyskanych wyników przyznana dotacja nie może być mniejsza niż w roku ubiegłym i nie może przekraczać 120% dotacji z ubiegłego roku. W wariantcie II założono natomiast, że wysokość dotacji nie może przekraczać 140% dotacji z r. 1998, nie może też być niższa od ubiegłorocznej jeżeli wyliczony zgodnie z algorytmem spadek mieści się w granicach 20%, a powinna wynosić 90% dotacji ubiegłorocznej jedynie wówczas gdy wyliczony zgodnie z algorytmem spadek przekracza 20%. Rada Główna, w podjętej uchwale uznała, że dotacje wyliczone z uwzględnieniem drugiego wariantu lepiej odzwierciedlają zaangażowanie uczelni w rozwój kadry naukowej i zaproprowała zastosowanie tego właśnie wariantu przy rozdziale środków finansowych pomiędzy uczelnie.

Na badania własne w 1999 r. dla szkół podległych MEN przypada kwota 157,765 mln. zł., co stanowi wzrost o 14,12% w stosunku

do roku ubiegłego. Z obliczeń symulacyjnych wynika, że największy przyrost środków na badania własne uzyskają uczelnie teologiczne (29,4%), a następnie uniwersytety (19,23%), akademie rolnicze (14,37%) i politechniki (12,37%). Najgorzej wypadły tu wyższe szkoły pedagogiczne, z których 4 otrzymują dotację na poziomie 90% roku ubiegłego, a 4 inne na poziomie roku ubiegłego. W grupie politechnik 3 pierwsze miejsce zajmują kolejno:

- Politechnika Śląska – 20,71% (6,78 mln. zł)
- Politechnika Łódzka – 19,69% (7,98 mln. zł)
- Politechnika Gdańska – 18,26% (5,84 mln. zł)

Politechnika Wrocławska zajmuje dość odległe VIII miejsce z przyrostem dotacji zaledwie o 9,54%, choć wysokość bezwzględna tej dotacji wyraża się kwotą 9,09 mln. zł i ustępuje jedynie dotacjom przyznanym Politechnice Warszawskiej (12,96 mln. zł) i AGH (9,92 mln. zł). W grupie uniwersytetów czołowe lokaty zajmują:

- Uniwersytet im. Adama Mickiewicza – 40% (5,88 mln. zł),
- Katolicki Uniwersytet Lubelski – 40% (1,09 mln. zł)
- Uniwersytet Wrocławski – 32,7% (6,08 mln. zł),

- a w grupie akademii rolniczych
- Akademia Rolnicza w Lublinie – 30,51% (4,12 mln. zł),
- Akademia Rolnicza w Krakowie – 15,92% (3,46 mln. zł),
- SGGW – 14,49% (5,82 mln. zł)
- Akademia Rolnicza we Wrocławiu – 13,78% (3,38 mln. zł).

C.K. 1998

Do Rady Głównej wpłynęło sprawozdanie z działalności Centralnej Komisji d/s Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych w 1998 r. Ilościowo działalność tą ilustrują dane zawarte w załączonej tabeli.

Działalność CK w 1998 r.

Rodzaj sprawy	Liczba decyzji	Przyrost względem 1997 r. w %	Liczba decyzji negatywnych	Udział decyzji negatywnych w %
wnioski o tytuł profesora	555	32	26	4,68
wnioski o stopień dr habilitowanego	759	10	25	3,29
wnioski o uprawnienia	63	-	17	26,98
odwołania od decyzji CK	36	-3	23	63,89
liczba spraw ogółem	1443	16	102	7,07

W r. 1998 rozpatrzono o 16% więcej spraw niż w roku poprzednim, choć wciąż jeszcze znacznie mniej niż w latach 1991–93, gdy liczba rozpatrzonych spraw wynosiła średnio ok. 1630. Wśród decyzji podjętych w 1998 r. jest ok. 7% decyzji negatywnych i jest to wskaźnik najniższy w całej historii działania obecnej Centralnej Komisji jak i byłej Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej d/s Kadry Naukowych. Tendencję do zmniejszania się wskaźnika negatywnych rozstrzygnięć CK sygnalizowano już w roku ubiegłym. Jest on obecnie o ponad połowę niższy od średniego wskaźnika z lat 1991–96. W swoim sprawozdaniu prof. Janusz Tazbir stwierdza, iż jest to być może wynik wzrostu poziomu nadsyłanych do rozpatrzenia wniosków, choć nie można wykluczyć też innych przyczyn takich np. jak: zmiana podejścia do kryteriów oceny i poziomu wymagań obecnego składu CK, czy też zliberalizowanie przez CK wymagań merytorycznych stawianych kandydatom do awansu w wyniku presji zainteresowanych środowisk naukowych. Przeważa-

Dokończenie na stronie 10

Z prac Rady Głównej

Dokończenie ze strony 9

jąca większość wniosków kierowana jest do CK z jednostek organizacyjnych szkolnictwa wyższego – ok. 86%. Na pozostałą część składają się wnioski placówek PAN – ok. 8% i wnioski jednostek innych resortów – ok. 6%.

W r. 1998 najwięcej tytułów naukowych i stopni naukowych doktora habilitowanego nadano w zakresie nauk humanistycznych (262), medycznych (225), technicznych (177) i rolniczych (131). Dość zaskakująco przedstawia się rozkład nadanych stopni naukowych doktora habilitowanego w zakresie dyscyplin technicznych. Dwa czołowe miejsca zajmują tu: budowa i eksploatacja maszyn (21) oraz mechanika (10), a więc dyscypliny posiadające już bogatą tradycję.

OLSZTYN TUŻ, TUŻ

Rada Główna podjęła uchwałę w sprawie projektu ustawy o utworzeniu uniwersytetu w Olsztynie. W uchwale tej Rada Główna zaopiniowała pozytywnie przedłożony projekt ustawy podzielając wszakże opinie senatów: Uniwersytetu Gdańskiego i Uniwersytetu Wrocławskiego, iż w przyszłym Uniwersytecie Olsztyńskim, powstałym z połączenia Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Olsztynie, Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie oraz Warmińskiego Instytutu Teologicznego, należy dążyć do rozwoju dyscyplin humanistycznych oraz matematyczno-przyrodniczych. Powinno to umożliwić, zdaniem Rady Głównej, zniwelowanie dającej się obecnie zauważyć dysproporcji pomiędzy silnymi pod względem kadrowym i naukowym dyscyplinami rolniczymi i technicznymi, a słabiej reprezentowanymi dyscyplinami humanistycznymi oraz naukami ścisłymi w planowanym Uniwersytecie.

*Dla „Pryzmatu” przygotował
prof. Andrzej Hałas*

Z Komitetu ...

Dokończenie ze strony 6

poinformowano, że w konkursie o granty na dofinansowanie przygotowań do uczestnictwa w 5.PR wpłynęły 823 wnioski. Mimo że nie zakończono jeszcze oceny, już 186 wniosków otrzymało najwyższą notę. Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej wyraża nadzieję, że do końca marca lista zaakceptowanych wniosków zostanie opublikowana na stronie KBN w Internecie.

- Planowane wydatki na naukę w ustawie budżetowej, jak poinformowała min. M.Kozłowska, wynoszą w bieżącym roku 2.72.811.000 zł (w ub. roku blisko 2.405.615.000 zł).

- Prof. J.Tazbir przedstawił list Prezesa PAN do Przewodniczącego KBN zwracający uwagę na stan i potrzeby polskiej humanistyki (potrzebę zmiany algorytmu naliczania dotacji, właściwej interpretacji “listy filadelfijskiej” i indeksu cytowań oraz skutków niskich wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym i instytutach PAN).

Kolejne posiedzenie zaplanowano na 21 kwietnia.

Z Komisji KBN

11 i 12 marca odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Badań Stosowanych i Podstawowych. Oto niektóre z omawianych tam spraw.

- Zaopiniowano pozytywnie wnioski 131 podmiotów o środki na działalność ogólnotechniczną i wspomagającą badania (DOT) na kwotę 7.291.889 zł. Na realizację zadań komisje przydzieliły 5.026.037 zł. Negatywnie zostały zaopiniowane wnioski 41 podmiotów na łączną kwotę 2.990.551 zł.

- Zatwierdzono też wydatki na:

- składki na rzecz instytucji międzynarodowych (równowartość 556 096 USD),

- organizację konferencji międzynarodowych w kraju (8.591.697 zł),

- wymianę osobową (23.547.510 zł).

- Komisje przeznaczyły 43.889.059 zł na kontynuowanie finansowania inwestycji budowlanych w 1999 roku i 1.342.590 zł w latach następnych. Przyjęły też listy rankingowe poszczególnych zespołów wniosków o nowe inwestycje budowlane do objęcia dotowaniem w pierwszej kolejności i ustaliły tryb rozpatrywania korekt decyzji budżetowych.

- Zdecydowano o dofinansowaniu w 1999 roku działalności statutowej w dziedzinie łączności komputerowej służącej potrzebom badań naukowych i prac badawczo rozwojowych (11.858.800 zł) oraz specjalnych programów i urządzeń badawczych tworzących infrastrukturę informatyczną (21.982.000 zł).

W debacie na temat przyszłości jednostek badawczo-rozwojowych zapoznano się m.in. z założeniami ustawy o państwowym instytucie badawczym

- Podsekretarz Stanu w urzędzie KBN Małgorzata Kozłowska przedstawiła informacje o ustawie o finansach publicznych.

- Zebrani zapoznali się też z założeniami ustawy o państwowym instytucie badawczym zaprezentowanymi przez sekretarza KBN dr Jana Krzysztofa Frąckowiaka.

Podkreślano trudną sytuację jednostek badawczo-rozwojowych. Ich potencjał zmalał w ciągu ostatnich 10 lat o 2/3. Znaczna część polskiej gospodarki jest kontrolowana przez koncerny międzynarodowe dysponujące własnymi ośrodkami naukowymi, co czyni sytuację jeszcze trudniejszą. Nadziei upatrywać można w popularyzacji projektów celowych zamawianych, programach strategicznych i udziale jednostek w 5. Programie Ramowym UE.

- Dr J.K. Frąckowiak omówił też projekt ustawy zmieniającej ustawę o utworzeniu Komitetu Badań Naukowych. Na temat nowelizacji ustawy wypowiedało się już wiele gremiów i poza nielicznymi opiniami krytycznymi, środowisko uznaje zgłoszone propozycje za krok we właściwym kierunku. Przepisy zostaną dostosowane do Konstytucji, nastąpi wyraźne rozdzielenie władzy ustawodawczej od wykonawczej. Kluczowe zaś decyzje, jak przeprowadzenie kategoryzacji i podział środków finansowych, będzie podejmował Komitet. Zniesione zostaną komisje, co zredukuje trójszczeblowy system podejmowania decyzji do systemu dwuszczeblowego (zespoły KBN i Komitet).

- Omówiono sprawozdanie z wykonania budżetu w 1998 roku - część 48 (Komitet Badań Naukowych).

Kolejne posiedzenia komisji zaplanowano na 7 i 8 kwietnia br.

Uwaga! Uwaga! Nowy adres!

**Droży Czytelnicy, od 16 kwietnia
zmienił się nasz adres e-mailowy na:
pryzmat@wtm.ite.pwr.wroc.pl**

NOWO MIANOWANI PROFESOROWIE Z POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

PROF. ANDRZEJ KMIEC

Postanowieniem z dnia 18 marca br. Prezydent RP nadał tytuł naukowy profesora nauk technicznych dr hab.inż. Andrzejowi Kmiecowi.

Profesor Andrzej Kmiec urodził się w 1942 roku w Szarwarku w okręgu krakowskim. Jest absolwentem Liceum Ogólnokształcącego w Dąbrowie Tarnowskiej. W 1960 roku rozpoczął studia na Wydziale Chemicznym PWr, które ukończył w 1965 roku jako magister inżynier chemik. Pracę dyplomową z zakresu wymiany ciepła i masy w układzie dwufazowym gaz-ciecz wykonał pod kierunkiem prof. Zdzisława Ziolkowskiego. W latach 1965-68 był asystentem naukowo-badawczym w Katedrze Inżynierii Chemicznej PWr. Pod kierunkiem prof. Z. Ziolkowskiego wykonywał prace badawcze w zakresie destylacji i rektyfikacji roztworów oraz suszenia produktów przemysłu chemicznego i farmaceutycznego. W okresie od 1969 r. do 1971 r., pracując już na etacie naukowo dydaktycznym jako starszy asystent, wykonał pracę doktorską nt. „Wymiana ciepła i masy w procesie suszenia kontaktowego materiałów porowatych”, którą obronił już w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych, uzyskując tytuł doktora nauk technicznych. W 1980 roku Andrzej Kmiec złożył przed radą Wydziału Chemicznego PWr kolokwium habilitacyjne na podstawie rozprawy pt. „Ekspansja złoża oraz wymiana ciepła i masy w układach fluidalnych” i uzy-

skął tytuł dr hab. inżynierii chemicznej. W 1981 roku został powołany na stanowisko docenta w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych, a następnie w 1991 roku na stanowisko profesora nadzwyczajnego PWr, na którym pracuje do chwili obecnej.

Zainteresowania naukowe profesora Kmiec są związane zarówno z podstawami teoretycznymi wymiany pędu, ciepła i masy jak i aplikacjami przemysłowymi aparatów i urządzeń. Początkowe, samodzielne badania, które dotyczyły hydrodynamiki przepływów, wymiany ciepła i masy w układach fluidalnych, zostały w dużej części wykonane już na stażu naukowym na Uniwersytecie Torontowskim w latach 1972-73. W wyniku tych prac zostały sformułowane modele, w tym równania równowagi sił dla opisu ekspansji złoża, oraz równania korelacyjne liczb kryterialnych dla wymiany ciepła i masy. Ponadto, zaproponowano i opracowano charakterystyki hydrodynamiczne i cieplne kilku typów aparatów fluidyzacyjnych, które znalazły zastosowanie nie tylko jako suszarki, ale także jako reaktory i adsorbery. Równolegle, niezależnie od naszych prac, miał miejsce rozwój tych aparatów w szeregu ośrodków – nie tylko krajowych, ale przede wszystkim zagranicznych – bardzo ważny dla rozwoju kluczowych gałęzi przemysłu chemicznego, petrochemicznego, jak i energetycznego. W latach osiemdziesiątych prof. Kmiec nawiązał z prof. Dr.Ing. Kurtem Leschonskim, dyrektorem Instytutu Inżynierii Procesów Mechanicznych Uniwersytetu Technicznego w Clausthal (RFN) owocną współpracę, której początek dał pobyt na stypendium fundacji im. Alexandra von Humboldta (1982-84). We współpracy z tym instytutem Prof. Kmiec opracował szereg modeli dla opisu przepływów dwufazowych gaz-ciało stałe w liniach transportu pneumatycznego lub w reaktorach heterogenicznych. W tym samym czasie w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych realizowane były prace badawcze nad wymianą ciepła i kinetyką granulacji w procesie nanoszenia powłok na tabletkach w złożu fontannowym (praca doktorska J. Kucharskiego). Inny nurt prac związanych z pobytem w Clausthal dotyczy technologii utylizacji ścieków w reaktorze z napowietrzaniem oraz projektowaniem instalacji dla odsiarczania i redukcji zanieczyszczeń w gazach odlotowych.

Prace prof. Kmiec realizowane w ostat-

nich latach dotyczą dwu kierunków. Pierwszy to pogłębianie i uściślanie opisów modelowych układów dwufazowych w suszarkach czy reaktorach względnie absorberach z wykorzystaniem najnowszych metod numerycznych służące opracowaniu coraz doskonalszych aparatów i ich konstrukcji, zaś drugi to nowe technologie. Przykładem tego drugiego kierunku są obecnie wykonywane badania nad technologią otrzymywania wysoce aktywnych katalizatorów metodą fluidyzacji fontannowej.

W ciągu 34 lat pracy na uczelni prof. Andrzej Kmiec opublikował 90 prac naukowych, w tym 30 indywidualnych. Wiele z tych prac jest cytowanych w literaturze. Jest współautorem książki pt. „Injectors. Principles of Designing and Calculational Methods” i dwu skryptów. Ponadto brał czynny udział w licznych międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych prezentując lub wygłaszając wykłady na temat wyników własnych prac naukowych.

Wypromował dwóch doktorów oraz 40 magistrów, a aktualnie prowadzi dwa przewody doktorskie. Jest recenzentem prac dla wielu czasopism naukowych, grantów KBN, recenzował też dziewięć rozpraw doktorskich i jedną rozprawę habilitacyjną.

W okresie 30 lat pracy dydaktycznej realizował wiele różnych form dydaktycznych na Wydziałach Chemii i Mechaniczno-Energetycznym, w tym wykłady z procesów i aparatów suszarniczych, transportu ciepła, przepływów wielofazowych, seminarium z procesów dyfuzyjnych i termodynamicznych, laboratoria z inżynierii chemicznej.

W latach 1976-1979 oraz 1988-1990 był kierownikiem zespołu badawczego, od listopada 1996 roku jest kierownikiem Zakładu Procesów Ciepłych w macierzystym instytucie. Od 1980 r. jest członkiem Sekcji Suszarnictwa przy Komitecie Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN. Jest też członkiem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego i Societas Humboldtiana Polonorum.

Za swą działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną prof. Andrzej Kmiec otrzymał nagrody JM Rektora. Posiada złotą odznakę Politechniki Wrocławskiej.

Profesor Andrzej Kmiec jest żonaty, ma jedną córkę i wnuczka. Wolny czas najchętniej spędza z rodziną, lubi czytać beletrystykę i książki historyczne. Chętnie podróżuje, szczególnie na konferencje naukowe. □

W 70 rocznicę urodzin

Prof.dr hab.inż. RYSZARD ROGALA

Zamykające się okrągłą liczbą lat interwały czasowe w życiu człowieka skłaniają mimo woli do podsumowań obejmujących zarówno sukcesy, jak i porażki. Wynik tych bilansów życiowych mówi wiele zarówno o charakterze człowieka, jak i o epoce, którą współtworzył. Profesor Ryszard Rogala, mimo nietatwych czasów, w jakich przyszło Mu działać, może oceniać bilans 70 lat swego życia pozytywnie. Jego współpracownicy są zgodni – to wspinały Człowiek: życzliwy i prawy, a ponadto doskonały fachowiec i nauczyciel.

Z okazji Jego urodzin, składając najserdeczniejsze życzenia zdrowia, wszelkiej pomyślności oraz dalszych sukcesów, prezentujemy szerszemu gronu Jego sylwetkę.

Prof. Ryszard Rogala urodził się 23 marca 1929 r. w Będzinie. Studia wyższe I stopnia ukończył 1952 r. na Wydziale Inżynierii Politechniki Wrocławskiej otrzymując dyplom inżyniera budownictwa wodnego; studia wyższe II stopnia ukończył w 1954 r. na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Gdańskiej z dyplomem magistra inżyniera budownictwa wodnego śródlądowego. Stopień doktora uzyskał na Politechnice Gdańskiej w 1964 r., a stopień doktora habilitowanego nauk technicznych dała mu Akademia Rolnicza we Wrocławiu w 1982 r. Odbił miesięczny staż naukowy w PIHM w Warszawie i siedmiomiesięczny staż w Instytucie Mechaniki Płynów w Tuluzie. W roku 1986 uzyskał tytuł profesora, a stanowisko profesora zwyczajnego w 1993 r. Jest autorem lub współautorem ponad 80 publikacji. Jego prace były publikowane m.in. w wydawnictwach PAN, w znaczących czasopiśmie zagranicznych i krajowych. Jego zainteresowania naukowe dotyczą: teorii podobieństwa w modelowaniu zagadnień hydrauliki budowli piętrzących, problematyki obciążeń hydrodynamicznych z uwzględnieniem aeracji strumienia przelewowego, uprawiania żeglugi na śródlądowych drogach wodnych, zastosowań geotekstyliów w hydrotechnice. Od wielu lat organizuje konferencje międzynarodowe w kraju i za granicą. Współpracuje z Komitetem Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Jest członkiem Komitetu Gospodarki Wodnej PAN, Komisji Budownictwa i Mechaniki PAN we Wrocławiu oraz Wrocławskiego Towarzystwa Geofizycznego i

Międzynarodowego Stowarzyszenia Badań Hydraulicznych (IAHR) w Delft.

Był promotorem 12 prac doktorskich, w tym dwu obronionych przez obcokrajowców oraz recenzentem szeregu prac doktorskich i habilitacyjnych, czy też wniosków w sprawie nominacji na profesora.

Już jako asystent wiele uwagi poświęcał doskonaleniu i uaktualnianiu – wraz z rozwojem nauki i techniki – form dydaktycznych oraz przekazywanych studentom wiadomości. W tym okresie zajmował się głównie rozbudową laboratorium hydraulicznego, dla którego zaprojektował i dozorował budowę szeregu dydaktycznych stanowisk pomiarowych. Przygotowywał również skrypty i inne materiały pomocnicze do realizacji zajęć. Był wielokrotnie opiekunem grup studenckich i organizatorem wycieczek dydaktycznych na budowle wodne w kraju i za granicą. W związku z likwidacją w 1952 r. specjalności budownictwa wodnego, prof. R. Rogala podjął wieloletnie starania o ponowne uruchomienie tej specjalności, zakończone powodzeniem dopiero w roku 1974. Od tej chwili na nowo podjęto kształcenie specjalistów budownictwa wodnego, a fakt ten objawił się także w zmianie nazwy: Wydział Budownictwa Lądowego został przemianowany na Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego. W ten sposób Rada Wydziału i władze Uczelni uznały poziom i efekty kształcenia realizowanego w Zakładzie Budownictwa Wodnego, którego kierownikiem jest prof. Rogala od 1974 r. Warto podkreślić, że dzięki ulokowaniu specjalności na Wydziale Budownictwa Politechniki Wrocławskiej powstała jedyna w kraju placówka, która kształci inżynierów konstruktorów tej specjalności wyposażonych w duży zasób wiedzy z mechaniki teoretycznej, wytrzymałości, dynamiki budowli, konstrukcji stalowych, konstrukcji betonowych, tj. przedmiotów, do których na uczelniach innych typów przywiązuje się mniejszą wagę.

Równoległe do pracy naukowej i dydaktycznej prof. Ryszard Rogala prowadził intensywną działalność zawodową jako projektant i konsultant w biurach projektów. W swoim dorobku ma ponad 30 wdrożonych opracowań konstrukcyjnych, ponad 30 opinii i orzeczeń technicznych. Świadectwem Jego kompetencji inżynierskich są posiadane uprawnienia budowlane (uzyskane w r. 1958), tytułu rzeczoznawcy (1964 r.) oraz wpisanie Go na listę ekspertów ONZ w specjalności inżynierii wodnej (w 1980 r.)

Profesor Ryszard Rogala pełnił szereg funkcji organizacyjnych. Był kierownikiem Zakładu Budownictwa Wodnego, dyrektorem instytutu i dyrektorem Pionu Toku Studiów, a w latach 1990-96 – Prorektorem Politechniki Wrocławskiej.

Dowodem uznania dla Jego działalności są przyznawane Mu liczne nagrody i odznaczenia, m.in. Krzyż Kawalerski OOP, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Edukacji Narodowej, Medal 40-lecia Politechniki Wrocławskiej.

Prof. R. Rogala (trzeci od prawej) w otoczeniu współpracowników z Zakładu Budownictwa Wodnego.

KONCERT WIELKOPOSTNY

W Niedzielę Palmową 28.03.1999 r. w kościele św. Ignacego Loyoli przy ul. Stysia we Wrocławiu odbył się IV Koncert Wielkopostny pod patronatem Kolegium Rektorów Wyższych Uczelni Wrocławia i Opola. Organizatorem koncertu był Zakład Usług Socjalnych, związki zawodowe i Przedstawicielstwo Pracownicze Politechniki Wrocławskiej. Słowo wstępne przed koncertem wygłosił Andrzej Solecki.

Program koncertu przewidywał wykonanie Mszy „Misterium Krzyża Świętego” skomponowanej przez Andrzeja Nikodemowicza. Utwór ten w obecnym kształcie był prezentowany po raz pierwszy w Polsce.

Wykonawcami koncertu byli: Bożena Hausman – sopran, Tadeusz Pszonka – tenor, Bogdan Makal – baryton i Robert Kowalski – recytacja. Towarzyszył im Chór Uniwersytetu Wrocławskiego GAUDIUM oraz Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Całością dyrygował Alan Urbanek.

Koncert, który swoją obecnością zaszczylicili J.M. Rektorzy: Politechniki Wrocławskiej – prof. A. Mulak, Uniwersytetu Wrocławskiego – prof. R. Duda i Akademii Muzycznej – prof. J. Mroziak, został niezwykle życzliwie przyjęty przez zgromadzoną publiczność. Szczególnie trafnym pomysłem było przeplatanie warstwy muzycznej utworu słowami głębokiej refleksji związanymi z tematem misterium. Na uwagę zasługiwało również wyjątkowo staranne wykonanie części wokalne koncertu, które potęgowało doznania estetyczne słuchaczy. Obecny na koncercie kompozytor dzieła wydawał się być w pełni usatysfakcjonowany długimi brawami, których publiczność nie szczędziła wszystkim wykonawcom.

Zorganizowany już po raz czwarty Koncert Wielkopostny dowiódł, że nawet trudne dzieła mogą liczyć na szerokie grono odbiorców. Mamy

nadzieję, że koncerty te staną się już tradycją środowiska akademickiego, a czynny udział w tym koncercie wielu pracowników wyższych uczelni Wrocławia (wśród członków Chóru Uniwersytetu Wrocławskiego GAUDIUM pracownicy PWr stanowią znaczącą grupę) jest dowodem na szerokie zainteresowanie i duże możliwości pracowników naukowych. (T.G.)

Andrzej Nikodemowicz – kompozytor, pedagog i pianista, urodził się we Lwowie w 1925 r. W tamtejszym konserwatorium odbył gruntowne studia muzyczne z zakresu kompozycji u prof. Adama Sołtysa i pianistyki u prof. Tadeusza Majerskiego. Większość swego twórczego życia – pracując jako kompozytor i pedagog w macierzystej uczelni – spędził we Lwowie. Do Polski przyjechał dopiero w 1980 r., gdy w wyniku represji ówczesnych władz ukraińskich został pozbawiony pracy. Osiadł w Lublinie i rychło związał się ze środowiskiem uniwersyteckim UMCS i KUL, gdzie – jako emerytowany profesor – nadal pracuje.

W 1981 r. Andrzej Nikodemowicz został laureatem prestiżowej nagrody im. bł. Brata Alberta. Aktualnie – oprócz kompozycji oraz pracy pedagogicznej w Lublinie i we Lwowie, gdzie znów jest chętnie zapraszany – pełni także funkcję prezesa Oddziału Lubelskiego Związku Kompozytorów Polskich.

W wielostronnym dorobku twórczym Nikodemowicza specjalne miejsce zajmuje muzyka religijna. Są to kompozycje wokalne i wokalo-instrumentalne o różnorodnych formach i wykorzystujące różne środki wykonawcze: od utworów o charakterze kameralnym do wielkich form kantatowo-oratoryjnych. Kantaty religijne, których artysta stworzył około czterdziestu, napisane są do tekstów średniowiecznych Hymnów, Psalmów, Litanii, Gorzkich Żalów i tekstów poetyckich.

Swe ostatnie dzieło – Mszę „MISTERIUM KRZYŻA ŚWIĘTEGO” – Andrzej Nikodemowicz skomponował w 1998 r. na zamówienie prezesa krakowskiego stowarzyszenia „SACRO-ART” Jana Oberbeka z okazji rocznicy XX-lecia pontyfikatu papieża Jana Pawła II. Prawykonanie jej pierwotnej wersji miało miejsce 25 października 1998 r. w Bazylice Jasnogórskiej podczas uroczystej Mszy koncelebrowanej przez abp. Stanisława Nowaka, ordynariusza częstochowskiego. Wersja prezentowana podczas Koncertu Wielkopostnego we została poszerzona, zatem i tym razem mogliśmy uczestniczyć w prawykonaniu.

Andrzej Ostoja-Solecki

ZESTAWIENIE z działalności Zakładu Usług Socjalnych za rok 1998.

W trakcie spotkań wyborczych z kandydatami na Rektora PWR padały pytania o sposób wykorzystania zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na naszej uczelni. Przytaczamy poniżej fragment obowiązującej ustawy dotyczącej możliwości dysponowania tym funduszem oraz informacje dotyczące różnorodnych form działalności Zakładu Usług Socjalnych w 1998 roku.

Ustawa o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych z dnia 4 marca 1994 r. (Dziennik Ustaw nr 43/94) mówi, że:

„Zakładowy fundusz świadczeń socjalnych należy do funduszy spożycia zbiorowego, nie dających się dzielić „na każdego po równo”, tylko na osoby uprawnione, które zakwalifikowały się do świadczeń

ze względu na swoją sytuację życiową, rodzinną i materialną. Świadczenia socjalne nie mają charakteru świadczeń należnych – są uznaniowe.

Odpisu podstawowego nie nalicza się na każdego pracownika.

Dla pracowników Uczelni czynnych zawodowo dokonuje się odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 8% planowanych rocznych środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe.

Dla byłych pracowników Uczelni będących emerytami lub renciastami, dokonuje się odpisu na fundusz w wysokości 5% pobieranych przez nich rent i emerytur.”

	Pracownicy	Członkowie rodzin	Razem ilość osób	Dofinansowanie z ZFŚS
1 Wypoczynek - pracownicy				
a) wczasy zimowe-ferie	94	185	279	26833,40
b) wczasy wielkanocne	35	55	90	10006,60
c) wczasy zdrowotne (Ustka)	130	41	171	33329,15
d) wczasy letnie	424	800	1224	486080,55
e) wczasy świąteczne, sylwestrowe	68	108	176	22257,50
razem - wczasy stacjonarne	751	1189	1940	578507,20
f) wczasy turystyczne	804	1305	2109	491197,50
ŁĄCZNIE - pracownicy	1555	2494	4049	1069704,70
2 Wypoczynek - emeryci				
a) wczasy zimowe-ferie	1	3	4	872,00
b) wczasy wielkanocne	2	2	4	1075,60
c) wczasy zdrowotne	34	20	54	19466,00
d) wczasy letnie	91	125	216	85698,00
e) wczasy świąteczne, sylwestrowe	7	7	14	4320,00
razem - wczasy stacjonarne	135	157	292	111431,60
f) wczasy turystyczne	461	285	746	197200,00
ŁĄCZNIE - emeryci	596	442	1038	308631,60
3 Wypoczynek - dzieci i młodzież				
a) ferie zimowe	x	x	100	58427,09
b) kolonie krajowe	x	x	410	258155,37
c) kolonie zagraniczne	x	x	45	25150,04
d) obozy krajowe	x	x	104	47976,31
e) obozy zagraniczne	x	x	187	93200,26
f) pełnopłatne (bez dofinansowania)	x	x	113	0,00
g) wypłata dofinansowania	x	x	85	40482,79
ŁĄCZNIE			1044	523391,86
4 Imprezy kulturalne i sportowe				
a) teatr	x	x	2926	
b) wycieczki	x	x	941	
c) imprezy sportowe - -basen, siłownia, zaj. rekreacyjne, lodowisko	x	x	2219	163002,58
d) kino (Titanic)	x	x	2093	
e) imprezy masowe				
f) noclegi w ośrodkach Polit. Wrocław.	x	x	672	13374,40
ŁĄCZNIE			8851	176376,98

	Pracownicy	Członkowie rodzin	Razem ilość osób	Dofinansowanie z ZFŚS
5	Zasiłki			
a) losowe (chorobowe, z tyt. zgonu)	x	x	778	439093,00
b) socjalne	x	x	454	298150,00
ŁĄCZNIE			1232	737243,00
6	Pożyczki mieszkaniowe			
a) kupno mieszkania	x	x	45	997336,00
b) budowa domu	x	x	4	132755,00
c) wykup mieszkań zakładowych	x	x	63	1073096,00
d) krótkoterminowe na wykup	x	x	10	98776,00
e) wykup mieszkań -spółdzielnie, Urząd Miasta	x	x	40	812304,24
f) remonty bieżące	x	x	299	954000,00
g) emeryci i renciści	x	x	157	229800,00
ŁĄCZNIE			618	4298067,24
7	Świadczenia medyczne			
a) szczepienia p. żółtacze	x	x	1376	68800,00
b) badania hormonalne i osteoporoza	x	x	1821	70497,00
c) szczepienia p. grypie	x	x	400	6467,80
d) badania wad postawy dzieci	x	x		2493,78
ŁĄCZNIE			3597	148258,58
8	Inne			
a) Dzień Dziecka	x	x	350	10020,25
b) choinka dla dzieci	x	x	1950	89791,75
c) bony świąteczne (Boże Narodzenie)	x	x	4008	544280,00
ŁĄCZNIE			6308	644092,00

OGÓŁEM

	Kwoty wydane
1 Wczasy pracownicze	1069704,70
2 Wczasy emerytów i rencistów	308631,60
3 Wypoczynek dzieci i młodzieży	523391,86
4 Kultura i rekreacja	176376,98
5 Zasiłki	737243,00
6 Pożyczki mieszkaniowe	4298067,24
7 Świadczenia medyczne	148258,58
8 Inne	
a) Dzień Dziecka	10020,25
b) choinka	89791,75
c) bony świąteczne	544280,00
RAZEM wydano	7905765,96

O podziale ZFŚS na naszej uczelni decydują dysponenti, czyli związki zawodowe oraz Przedstawicielstwo Pracownicze.

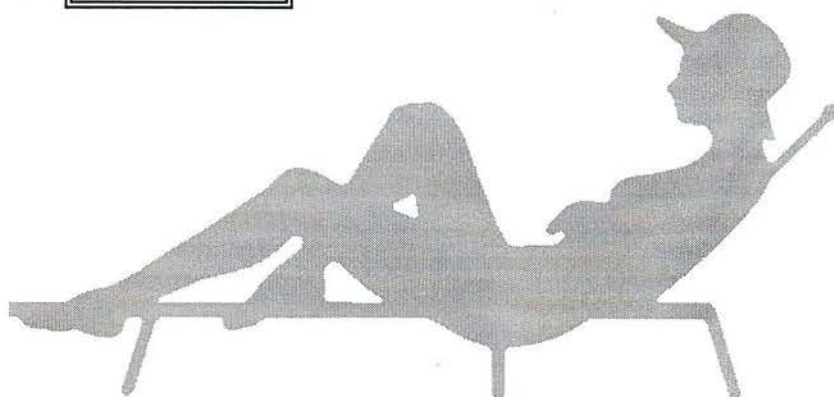
Regulaminy przyznawania świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych Politechniki Wrocławskiej są do wglądu w Zakładzie Usług Socjalnych.

Z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w 1998 roku wydano 7.905.765,96 zł.

Ze szczegółową informacją o działalności Zakładu Usług Socjalnych można zapoznać się na jego stronie internetowej:

<http://www.pwr.wroc.pl/politechnika/socjalny/>

Na podstawie informacji uzyskanych z ZUS PWR

„Solidarność” proponuje

Propozycje nowych zasad i dystrybucji ZFŚS

Zasady podziału ZFŚS i regulaminy przyznawania świadczeń z tego funduszu były w ostatnich ośmiu latach stale modyfikowane i uszczegółowiane. Działające z jak najlepszymi intencjami Przedstawicielstwo Pracownicze i zakładowe organizacje związkowe starały się wypracować optymalne i obiektywne zasady przyznawania świadczeń, a mimo to wielu pracowników naszej Uczelni nie było z tych zasad zadowolonych. Stworzony system stał się bowiem skomplikowany i nie zawsze jednolity, a więc i niezbyt czytelny. Często zgłaszane były daleko idące propozycje, w tym by dzielić ZFŚS pomiędzy pracowników i wypłacać im odpowiednie kwoty roczne. Tego rodzaju propozycje nie mogą być jednak brane pod uwagę ze względu na charakter świadczeń i obowiązujące przepisy. Konieczność ścisłego przestrzegania litery prawa jest szczególnie istotna wobec „uprzywilejowania” naszej Uczelni przez różnego rodzaju inspekcje, które szybko zakwestionowałyby zasady obiegające od ustalonych przez ustawodawcę.

Poniżej przedstawiono w sposób skrótowy propozycje zmian zasad podziału ZFŚS i zasad przyznawania świadczeń socjalnych pracownikom naszej Uczelni i uprawnionym członkom ich rodzin. W przedświadczeniu autorów zasady te charakteryzują się prostotą, a równocześnie uwzględniają w dużej mierze oczekiwania pracowników i pozwalają zachować ustawową zasadę, iż świadczenia powinny uwzględniać sytuację materialną, rodzinną i życiową osób starających się o nie. Ta ostatnia ustawowa zasada jest trudna do spełnienia chociażby dlatego, że bardzo trudno ocenić sytuację materialną wielu osób uprawnionych i stopniować wysokości świadczeń. Niemożliwe jest też uwzględnienie wszystkich elementów tej ustawowej zasady w odniesieniu do każdego świadczenia. Dlatego autorzy przedstawionych propozycji dotyczących ZFŚS i przyznawania świadczeń przyjęli, że zasada uwzględnienia sytuacji materialnej, rodzinnej i życiowej powinna dotyczyć całości świadczeń otrzymywanych przez osoby uprawnione w ciągu roku (a nie każdego świadczenia osobno).

Zaproponowano, aby pracowniczy ZFŚS podzielić na trzy części umownie nazywane:

- fundusz wypoczynkowy,
- fundusz pomocy losowej,
- fundusz świadczeń ogólnych.

Ogólnie rzecz biorąc przyjęto, że pierwszy fundusz będzie uwzględniał przede wszystkim sytuację rodzinną pracownika, drugi sytuację materialną i życiową osób starających się o świadczenia, a trzeci przeznaczony będzie na świadczenia na rzecz ogółu pracowników. Dzięki takiemu podziałowi dostęp do ZFŚS będzie łatwiejszy i szerszy, a zatem będzie można więcej uwagi poświęcić na wyszukanie osób, które rzeczywiście znajdują się w ciężkiej sytuacji życiowej i materialnej oraz na udzielenie im pomocy. Pojawić się może przy tym pytanie, czy można zwiększyć liczbę osób korzystających z ZFŚS nie zmniejszając wartości świadczeń? Zdaniem autorów propozycji jest to realne, jeżeli zostanie znacznie ograniczone dofinansowanie z ZFŚS funduszu mieszkaniowego, który obecnie jest już duży i zaspakajający pożyczkobiorców, a także gdy usprawni się zarządzanie ośrodkami wczasowymi. Tylko usamodzielnienie funduszu mieszkaniowego pozwoli przeznaczyć na świadczenia indywidualne z dwóch pierwszych wyżej wymienionych funduszy kwoty większe od dotychczasowych o ok. 35%.

Przewiduje się, że środki zgromadzone w funduszu wypoczynkowym przeznaczone będą na dofinansowanie osób uprawnionych, które zechcą skorzystać z różnych form wypoczynku i imprez kulturalnych – organizowanych czy to przez ZUS czy indywidualnie

(w tym wczasów, kolonii, obozów). Proponuje się, aby wielkość tych świadczeń była proporcjonalna do liczby członków rodziny pracownika uprawnionych do korzystania ze świadczenia oraz części etatu, jaką ma pracownik na PWr. Wysokość świadczeń przyznawanych rodzinie byłaby każdego roku limitowana wartością funduszu wypoczynkowego i liczbą osób uprawnionych, przy czym proponuje się, aby niewykorzystywane limity rodzinne, np. z dwóch minionych lat, mogły powiększać limit w roku bieżącym. Na fundusz wypoczynkowy można byłoby, tak jak dotychczas, przeznaczyć ok. 60% ZFŚS.

Środki zgromadzone w tzw. funduszu pomocy losowej przeznaczone byłyby na pomoc pracownikom o szczególnie niskich dochodach na członka rodziny, dla osób, które mają duże, w stosunku do dochodów, wydatki na leczenie oraz dla osób, których dotknęły klęski żywiołowe. Świadczenia tego rodzaju mogłyby uzyskać pracownicy, których dochód przypadający na członka rodziny nie przekracza określonej granicy lub którzy znajdują się w krytycznej sytuacji życiowej. Wielkość poszczególnych świadczeń powinna być ustalona indywidualnie w zależności od konkretnej sytuacji losowej. Tak więc świadczeniami tymi objęta byłaby tylko część pracowników i ich rodzin, zaś obowiązkiem dysponentów ZFŚS powinno być wyszukiwanie takich osób i określenie wielkości pomocy. Na te cele można by przeznaczyć np. 20% ZFŚS.

Środki zgromadzone na funduszu świadczeń ogólnych przeznaczone byłyby na finansowanie imprez ogólnodostępnych organizowanych przez ZUS (np. na finansowanie imprezy choinkowej, imprez rozrywkowych i kulturalnych odbywających się w auli), dofinansowanie lub finansowanie badań i zabiegów realizowanych przez placówki zdrowia na zamówienie ZUS dla ogółu pracowników, a także na rezerwę, która mogłaby być uruchomiona doraźnie na uzgodnione przez dysponentów ZFŚS, wcześniej nieprzewidziane wydatki.

Opisane wyżej założenia podziału ZFŚS i zasad przyznawania świadczeń z tego funduszu zostały przedstawione w sposób skrótowy. Dokładniejsze omówienie tych założeń mogą przedstawić zainteresowanym ich autorzy, którzy proszą Czytelników o wszelkie opinie (pozytywne i negatywne). Należy kontaktować się w tych sprawach z dr inż. Witoldem Jabłońskim (tel. 38-36) lub z biurem Komisji Zakładowej NSZZ „S” (tel. 26-93). □

Regulamin

przyznawania zapomóg i zapomóg losowych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych przez Zespół ds. Zapomóg Przedstawicielstwa Pracowniczego Politechniki Wrocławskiej

§ 1.

1. Zapomogę z tytułu niskich dochodów może otrzymać pracownik po przepracowaniu 6 miesięcy na Politechnice Wrocławskiej.

2. Podstawą przyznania zapomogi z tytułu niskich dochodów jest średni dochód na członka rodziny, uwzględniający wszystkie dochody (opodatkowane i nieopodatkowane) z uwzględnieniem udokumentowanych wydatków na lekarstwa (rachunki za lekarstwa + zaświadczenie lekarskie o chorobie).

3. Wysokość przyznawanych zapomóg ustalana jest corocznie w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi.

4. Zapomogę z tytułu niskich dochodów można otrzymać jeden raz w roku. W przypadku obniżenia się średniego dochodu na członka rodziny może być przyznana zapomoga uzupełniająca, do górnej granicy skali zapomóg.

§ 2

1. Zapomogę losową może otrzymać pracownik bez wymaganego okresu karencji.

2. Podstawą przyznania zapomogi losowej mogą być:

• przewlekłe choroby (pracownika, współmałżonka, dzieci), zabieg chirurgiczny z wyjątkiem nieskomplikowanych złamań, choroba dziecka, na które rodzice pobierają zasiłek pielęgnacyjny, kłeski żywiołowe (pożar, powódź itp.),

- napad rabunkowy i kradzież z włamaniem,
- zgon pracownika,
- zgon współmałżonka, dzieci,
- zgon rodziców, teściów.

3. Wysokość przyznawanych zapomóg losowych ustalana jest corocznie w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi. Wysokość zapomóg losowych z powodów wymienionych w pkt. 2 wynika z załącznika obowiązującego w dniu zdarzenia losowego.

4. Zapomogę losową z tego samego tytułu można otrzymać jeden raz w roku. W uzasadnionych przypadkach losowych na wniosek pracownika istnieje możliwość przyznania dodatkowego świadczenia po uzgodnieniu ze związkami zawodowymi.

5. Zapomoga losowa może być przyznana w ciągu 12 miesięcy od zaistnienia zdarzenia losowego.

§ 3

Ustala się następujący tryb składania i rozpatrywania wniosków:

1. Kompletny wniosek składa zainteresowany lub w jego imieniu bezpośredni przełożony lub organizacja związkowa.

2. Wnioski składa się w sekretariacie Przedstawicielstwa Pracowniczego PWr., bud. C-9, pok. 438.

3. Decyzję o przyznaniu zapomogi lub zapomogi losowej podejmuje Zespół ds. Zapomóg Przedstawicielstwa Pracowniczego Politechniki Wrocławskiej, którego posiedzenia odbywać się będą raz w miesiącu w II dekadzie.

§ 4

Od decyzji Zespołu ds. Zapomóg Losowych wnioskodawcom przysługuje prawo odwołania się w terminie do 14 dni od daty ogłoszenia decyzji do Zespołu Odwoławczego przy PWr. Decyzja Zespołu Odwoławczego jest ostateczna.

§ 5

Protokoły posiedzeń Zespołu ds. Zapomóg Losowych wraz z listą przyznanych zapomóg i zapomóg losowych są przekazywane przed ich realizacją do związków zawodowych działających na uczelni celem ich akceptacji.

Załącznik nr 1

do regulaminu przyznawania zapomóg i izapomóg losowych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych

1. Wysokość przyznawanych zapomóg od 1 stycznia 1999 roku wynosi:

a) dla wieloosobowej rodziny:

śr. dochód na członka rodziny*	kwota
do 380 zł	1000 zł
381-410 zł.	900 zł
411-440 zł	800 zł.
441-470 zł	750 zł.
471-500 zł.	700 zł.
501-530 zł.	650 zł.
531-560 zł.	600 zł.
561-590 zł.	550 zł.

*) suma wszystkich dochodów brutto – podstawa opodatkowania (przychód minus koszty uzyskania przychodu minus wszystkie składki z tytułu ubezpieczeń społecznych) za ostatnie trzy miesiące podzielona przez liczbę członków rodziny.

b) dla gospodarstw jednoosobowych

dochód na osobę*	kwota
do 570 zł	1000 zł.
571-615 zł.	900 zł.
616-660 zł.	800 zł.
661-705 zł.	750 zł.
706-750 zł.	700 zł.
751-795 zł	650 zł.
796-840 zł.	600 zł.
841-885 zł.	550 zł.

*) suma wszystkich dochodów brutto – podstawa opodatkowania (przychód minus koszty uzyskania przychodu minus wszystkie składki z tytułu ubezpieczeń społecznych) za ostatnie trzy miesiące.

2. Wysokość zapomóg losowych wynosi:

• z tytułu przewlekłych chorób i kłesk żywiołowych maksymalna zapomoga losowa może wynosić najwyżej jedno przeciętne wynagrodzenie brutto za poprzedni kwartał, zgodnie z obwieszczeniem Prezesa GUS,

- z tytułu napadu rabunkowego i kradzieży z włamaniem do 350 zł.,
- z tytułu zgonu pracownika 1200 zł.,
- z tytułu zgonu współmałżonka, dzieci 700 zł.,
- z tytułu zgonu rodziców, teściów 400 zł.

AdmiNet

Informujemy, że od ponad 4 lat funkcjonuje w sieci lokalnej AdmiNet Administracji Centralnej internetowo-intranetowy serwis WWW, dedykowany głównie zagadnieniom dotyczącym zarządzania Uczelnią oraz sprawom pracowniczym.

Oprócz odsyłaczy do serwisów WWW różnych instytucji krajowych i zagranicznych mających związek z funkcjonowaniem Uczelni (m.in. MEN, KBN, FNP, TEMPUS, banki, ZUS), jest tam również rozdział "Informacje wewnętrzne PWr" zawierający publikacje dostępne wyłącznie wewnątrz sieci komputerowej Politechniki Wrocławskiej: m.in. skorowidze Zarządzeń Wewnętrznych i Pism Okólnych, wskazówki dotyczące sposobu korzystania z bazy aktów prawnych LEX i systemu ewidencjonowania zleceń wewnętrznych HERA-Intranet, wyjaśnienia dotyczące ustawy o zamówieniach publicznych, rozkład jazdy i cennik PKP, zasady rozliczania kosztów podróży służbowych, oferta kursów komputerowych, zasady zakładania własnych witryn WWW przez jednostki organizacyjne Uczelni oraz sprawy pracownicze (w tym ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz kwestie dotyczące opodatkowania dochodów osobistych) i informacje o zatrudnieniu absolwentów PWr.

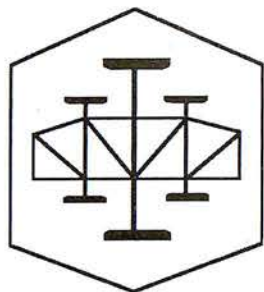
Strona tytułowa zawiera odsyłacze do różnych aktualności. Internetowy adres serwera: <http://www.ac.pwr.wroc.pl>.

Kierowników jednostek organizacyjnych działających na rzecz całej Uczelni, zachęcamy do tworzenia na tym serwerze własnych witryn WWW i publikowania tam informacji, wzorów formularzy i innych materiałów mogących usprawnić funkcjonowanie Uczelni oraz zmniejszyć ilość dokumentów rozpowszechnianych metodą tradycyjną. Zakres udostępniania poszczególnych materiałów może być kontrolowany.

Prócz tego, dostępny jest podstawowy zestaw oprogramowania użytkowego, w tym aktualna wersja programu MKS_VIR licencjonowanego na potrzeby pracowników i studentów PWr, pliki z różnymi wersjami logo PWr i inne. Zasoby plikowe są dostępne pod adresem internetowym <ftp://ftp.pwr.wroc.pl> (archiwum w likwidacji) lub poprzez sieć Microsoft Windows Network pod adresem: \\SERWUS\PUB (nowe archiwum). W tym ostatnim przypadku może być potrzebne uruchomienie klienta usługi WINS, ze wskazaniem adresu serwera WINS jako np. 156.17.73.46.

Ewentualne zapytania i wnioski dotyczące rozszerzenia zawartości serwisu WWW prosimy kierować pocztą elektroniczną, na adres wwwadm@ac.pwr.wroc.pl.

Lesław Sieniawski,

XXII Zimowa Szkoła Mechaniki Górotworu

Geotechniczne zabezpieczenie podziemnych wyrobisk górniczych i tunelowych to

temat XXII Zimowej Szkoły Mechaniki Górotworu, która odbyła się w dniach 15–19 marca w Karpaczu. Organizatorami konferencji byli: Instytut Geotechniki i Hydrotechniki Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego PWr, Centrum Badawczo-Projektowe Miedz i „Cuprum” we Wrocławiu oraz Katedra Geomechaniki Górniczej i Geotechniki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przewodniczącym komitetu organizacyjnego był prof. Stefan Gałczyński, któremu pomagali: Kazimierz Mrozek, Wiesława Wnuk i Andrzej Wojtaszek.

Konferencja zgromadziła ponad stu uczestników, szerokie grono specjalistów-teoretyków i praktyków z kraju i z zagranicy. Materiały konferencji obejmują 28 referatów, które podsumowują najnowsze osiągnięcia z mechaniki górotworu w następujących grupach tematycznych:

- stateczność wyrobisk podziemnych,
- teoretyczne i praktyczne aspekty konstrukcji podziemnych,
- metody mikromechaniki w geomechanice,
- dyskretne modele górotworu,
- zjawiska dynamiczne w górotworze,
- programy komputerowe mechaniki górotworu.

Prezentacje prac, seanse komputerowe i dyskusje XXII zimowej szkoły służyć mają zespoleniu sił w celu zmniejszenia zagrożeń towarzyszących robotom podziemnym i działalności geoinżynierijnej.

Warto odnotować, że pierwsza szkoła z tego cyklu odbyła się już 25 lat temu (Karpacz 1–14 lutego 1974), a zorganizowana została przez Zakład Mechaniki Górotworu i Budownictwa Podziemnego

Instytutu Geotechniki PWr. Jej inicjatorem był prof. Zdzisław Gergowicz, którego intencją było stworzenie warunków dla bezpośredniej wymiany poglądów i roboczych spotkań przedstawicieli nauki

i przemysłu. Idea ta sprawdziła się w ciągu ćwierćwiecza. Zaowocowała licznymi publikacjami i wdrożeniami oraz kontaktami międzynarodowymi.

(K.Sz.)

Na zdjęciach:

1. Prof. J. Gustkiewicz otwiera obrady. Od lewej: prof. W. Szuścik, prof. H. Filcek, prof. M. Hardygóra

2. Sala obrad i...

3. Wieczorne śpiewy (wśród organizatorów: prof. S. Gałczyński, prof. M. Hardygóra, dr A. Wojtaszek, dr J. Bauer, dr J. Kaczmarek)

4. Prof. A. Baryakh, prof. I. Sanfirov oraz dr V. Asanov z Rosyjskiej Akademii Nauk z Uralu (na Śnieżce jak na majówce)

Dar firm zagranicznych dla Katedry Klimatyzacji i Ciepłownictwa

Nowa sala dydaktyczna

W dniu 15 kwietnia w Katedrze Klimatyzacji i Ciepłownictwa Politechniki Wrocławskiej odbyła się uroczystość oficjalnego przekazania instalacji laboratoryjnej ufundowanej przez firmy: Rehau, Tour & Andersson Hydronics oraz Grundfos. Przybyli na nią znamienici goście: ambasador Królestwa Szwecji w RP – Stefan Noreén, ambasador RP w Szwecji – prof. Ryszard Czarny, JM Rektor PWr – prof. Andrzej Mulak, prorektor ds. nauki – prof. Jerzy Zdanowski, dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska – prof. Jerzy Zwoździak oraz przedstawiciele wymienionych powyżej firm. Po powitaniu zebranych przez kierownika Katedry Klimatyzacji i Ciepłownictwa prof. Janusza Jeżowieckiego głos zabrał prof. Andrzej Mulak. Podkreślił on, że nauka jest jedna – europejska, światowa. Znamieniem nowych czasów są udane kontakty między naszą uczelnią a przedstawicielami szwedzkiego przemysłu. Rektor podziękował fundatorom za wyposażenie sali dydaktycznej.

Ambasador Stefan Noreén stwierdził, że nowa sala dydaktyczna jest jeszcze jednym przykładem konkretnej, owocnej współpracy naszych krajów. Wyraził opinię, iż Wrocław jest najbardziej szwedzkim miastem w Polsce. Życzył sukcesów użytkownikom nowego laboratorium. Natomiast ambasador Ryszard Czarny wyraził nadzieję, że potrafimy wykorzystać w naszych wzajemnych kontaktach to, że Szwecja staje nam się coraz bliższa.

Prof. J. Jeżowiecki jeszcze raz podziękował osobom szczególnie zasłużonym przy wyposażaniu nowej sali dydaktycznej i poprosił ambasadora Królestwa Szwecji o przecięcie wstęgi, a Rektora PWr o uruchomienie stanowiska laboratoryjnego. Uroczystość zakończyła się toastem za przyjaźń polsko-szwedzką spełnionym szampanem.

Nowa instalacja, która wprowadza do Katedry Klimatyzacji nowoczesną technikę i technologię instalacyjną znajduje się w sali dydaktycznej nr 324 w budynku C-6 PWr (ul. Norwida 4/6). Całą ścianę o wymiarach 7,0 x 4,5 m zajmują dwie tablice (patrz zdjęcia), na których przedstawiono działający model kotłowni z trzema kotłami, systemem pomp obiegowych, instalacją przesyłową oraz pięcioma pionami grzewczymi c.o. Katedra wyposażała instalację w 9 rotametrów (wszak jest to instalacja badawcza), firma Grundfos ofiarowała 5 pomp obiegowych typu UPS, firma Tour & Andersson Hydronics – komplet produkowanych przez siebie zaworów regulacyjnych (równoważących i termostatycznych), zaś niemiecka firma Rehau połączyła elementy składowe w instalację za pośrednictwem swoich znanych z najwyższej jakości rurek i kształtek.

Dodatkowo sponsorzy prezentują swoją ofertę rynkową na tablicach reklamowych rozmieszczonych w sali 324. Całkowita wartość stanowiska, wliczając w nią wszystkie koszty poniesione przez

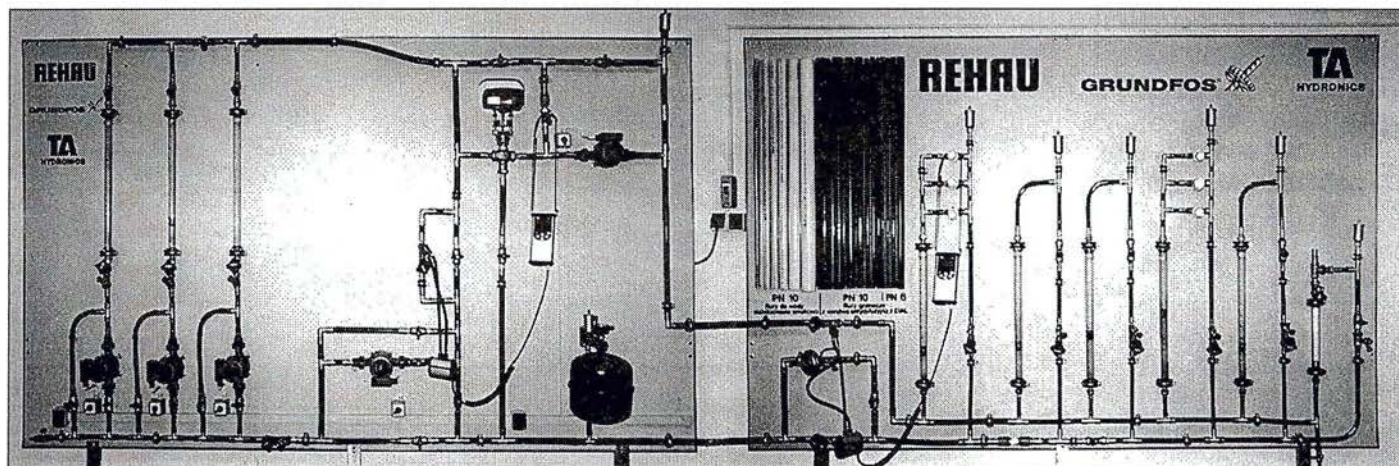
sponsorów i Katedrę oraz na meble zafundowane przez Rehau wynosi około 50.000 zł. Na kwotę tę składa się również komputerowy miernik umożliwiający we współpracy z armaturą Tour & Andersson Hydronics pomiary ilościowe i jakościowe płynącego w instalacji czynnika (wody grzewczej), a tym samym precyzyjne hydrauliczne zrównoważenie instalacji. Całość pomyślana jest w ten sposób, że możliwe jest zbudowanie dowolnego schematu kotłowni z pompami obiegowymi dla każdego kotła, jednej wspólnej pompy dla wszystkich kotłów lub układu ze zwrotnicą hydrauliczną. Ten wariant wymaga zaworu trójdrogowego mieszającego – nie trzeba dodawać, że jest on w instalacji zastosowany.

Jakie możliwości badawcze daje ta instalacja? Studenci najpierw w ramach zajęć projektowych zapoznają się z materiałami i programami komputerowymi dostarczonymi przez firmy sponsorujące projektują kotłownię lub instalację grzewczą. Z kolei podczas zajęć laboratoryjnych mają możliwość zbudowania modelu swojej instalacji i praktycznego sprawdzenia prawidłowości projektu oraz uzyskania wymaganych parametrów projektowych (np. przepływów). Kto i jakie korzyści odnosi z tego przedsięwzięcia? Absolwenci Wydziału Inżynierii Środowiska już w czasie studiów mają kontakt ze stanowicą czołówką w branży technologią i techniką instalacyjną. Instalacja nadaje się również do innych szkoleń, np. kandydatów na audytorów energetycznych, czy pracujących w dziedzinie klimatyzacji i ciepłownictwa, projektantów lub instalatorów chcących podnosić swoje kwalifikacje. Korzyści odniosą również firmy sponsorujące przedsięwzięcie. Ich dobór nie był przypadkowy. Wszystkie są znanymi ze znakomitej jakości swoich wyrobów producentami o pozycji ugruntowanej na rynku instalacyjnym. Dzięki włączeniu ich produktów w proces dydaktyczny Katedry mają nadzieję trwale zaistnieć w świadomości i pamięci ludzi, którzy z instalacją będą mieli kontakt.

Pomysł stworzenia tej instalacji zrodził się podczas Konferencji Air Conditioning & District Heating '98 w Szklarskiej Porębie w czerwcu ubiegłego roku, a jej pierwszy schemat naszkicowany został „na kolanie”. Po kilku miesiącach projekt został zrealizowany, obecnie instalacja przechodzi próby mające w pełni określić jej możliwości badawcze. Jak każdy, tak i ten sukces ma wielu ojców, ale tak szybkie doprowadzenie przedsięwzięcia do finału zawdzięczamy konsekwencji i determinacji panów Igora Ingarowicza – pracownika Biura Sprzedaży Rehau z Poznania i Krzysztofa Olechnowicza z Tour & Andersson Hydronics. Ze strony Katedry Klimatyzacji Ciepłownictwa największy wkład w powstanie tej instalacji wnieśli panowie dr inż. Andrzej Grzegorzczak, dr inż. Jacek Misiński i dr inż. Jan Danielewicz.

Zgodnie z umową żadna ze stron nie zastrzega sobie praw autorskich do instalacji, dzięki czemu możliwe będzie kopiowanie jej w części lub w całości przez zainteresowane uczelnie lub instytucje. Prowadzimy rozmowy w celu kontynuowania tak zapoczątkowanej współpracy z nadzieją na realizację nowych przedsięwzięć.

Zdjęcie instalacji: Anna Kołodziejczyk

Wybory prorektorów

Zgodnie z procedurą wyborczą rektor-elekt przedstawia do zatwierdzenia Uczelnianemu Kolegium Elektorów proponowanych kandydatów na prorektorów. W tym celu w dniu 22 marca odbyło się posiedzenie, podczas którego prof. Andrzej Mulak poinformował o zamiarze poszerzenia ekipy rektorskiej, która, jak powiedział, powinna być „partnerskim związkiem kilku osób”. Wyraził pogląd, że w obliczu rosnącej liczby studentów, a zatem i ilości zadań dydaktycznych, wychowawczych i organizacyjnych należy rozdzielić obowiązki ściśle dydaktyczne od działalności socjalnej i kulturalnej, czyli powołać prorektora ds. nauczania i prorektora ds. studenckich. Z tą myślą przedstawiono już elektorom studenckim kandydatów do obu funkcji. Kandydatury te zostały zaaprobowane. Jednakże względy formalne, tj. zapis Statutu PWr określający liczbę prorektorów jako trzech i możliwość jego zmiany jedynie drogą uchwały Senatu podjętej przy kwalifikowanej większości 2/3 sprawiają, że przeprowadzenie całości procedury wyborczej musi się przeciągnąć.

Zaistniał więc problem formalny: czy można przedstawić UKE czwartą kandydaturę przed zmianą zapisu statutowego i przyjąć ją warunkowo, czy też należy wstrzymać się z prezentacją do czasu wprowadzenia przez Senat PWr zmiany w Statucie.

Zwyciężył pogląd poparty przez przewodniczącego posiedzeniu prof. Henryka Hawrylaka, że należy uwzględniać zapisy statutowe, wobec czego prof. Andrzej Mulak przedstawił trzech kandydatów:

Na prorektora ds. nauki zaproponował dotychczas pełniącego tę funkcję prof. Jerzego Zdanowskiego: „Tylko profesor Zdanowski poradzi sobie z trudnościami, jakie występują w tej ważnej dziedzinie, w tak trudnym otoczeniu” – powiedział rektor-elekt.

Jako kandydata do pełnienia funkcji prorektora ds. nauczania wymienił prof. Jerzego Świątka, obecnego dziekana Wydziału Informatyki i Zarządzania oraz przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Dydaktyki.

Funkcję prorektora ds. ogólnych profesor Mulak chciałby nadal pozostawić w rękach dr Ludomira Jankowskiego: „Są to sprawy życiowe, wymagające specjalnego podejścia. Jestem mu wdzięczny, że wciągnął się w te sprawy, chronił prawnie uczelnię.”

Prof. Mulak nie ukrywał, że na stanowisku prorektora ds. studenckich widziałby prof. Ludwika Komorowskiego, jednakże wstrzymał się od prezentowania jego osoby.

Prof. H.Hawrylak stwierdził prawomocność głosowania, gdyż na sali było już (czy tylko?) 70% członków UKE, tj. 146 osób.

W otwartej następnie dyskusji przedstawiciel studentów Łukasz Kuźma wyraził zaniepokojenie, czy rezygnacja z głosowania nad czwartym prorektorem nie jest manipulacją w stosunku do studentów. Odparli tę sugestię zarówno prof. Mulak („sprawa jest ustawiona szeregowo”), jak i prof. R.Grząślewicz, który przedstawił meandry zatwierdzania statutu przez MEN.

Zatwierdzono skład powoływanej uprzednio komisji skrutacyjnej pod przewodnictwem prof. Janusza Biernata (zmniejszony o nieobecnego prof. A.Radosza).

Wynik obliczeń komisji był następujący:

Oddano 154 głosy.

Kandydat	Ważne głosy	Potrzebne minimum	Tak	Nie	Wstrzymujących
prof. J.Zdanowski	154	78	88	58	8
prof. J.Świątek	153	77	128	20	5
dr L.Jankowski	153	77	106	36	11

Profesor A.Mulak podziękował zebranych za zaakceptowanie składu prorektorów. Dodał przy tym, że funkcja prorektora jest trudna, powoduje zużywanie się w pracy.

Prof. H.Hawrylak złożył życzenia owocnej współpracy wybranych władz rektorskich z innymi gremiami uczelni w nowej kadencji.

Prof. R.Grząślewicz, jako przewodniczący UKE, wezwał wszystkich elektorów do udziału (w przypadku pozytywnej decyzji Senatu) w następnym etapie procedury wyborczej.

Posiedzenie zatwierdzające czwartego prorektora odbyło się 12 kwietnia przy niezbyt imponującej frekwencji – być może świadczącej, że wszyscy odczuwali już pewien przesyt problematyką wyborczą. Prezydium, w którym ponownie zasiedli prof. H.Hawrylak, prof. E.Kubica, dr hab. Z.Wilimowska odnotowało z ulgą moment, w którym stwierdzono osiągnięcie quorum wynoszącego 111 osób.

Prof. Andrzej Mulak przedstawił kandydaturę prof. Ludwika Komorowskiego na funkcję prorektora ds. studenckich. Podkreślił jego doświadczenie, predyspozycje i osobowość, które stwarzają szansę na nawiązanie partnerskiego, bezpośredniego kontaktu ze studentami.

Elektorzy nie skorzystali z propozycji zadawania pytań kandydatowi.

Prof. Komorowski powiedział, że przedstawioną mu ofertę przyjął z wahaniem, gdyż oznaczało to wejście do ekipy o pewnych dokonaniach i ukształtowanym wizerunku, a także ze względu na brak doświadczenia pracy w Senacie. Pozytywna decyzja wynika z przekonania, że obowiązkiem członka społeczności akademickiej jest podejmowanie takich obowiązków. Jest też pod wrażeniem entuzjazmu, z jakim JM Rektor przyjął propozycję zajęcia się spr-

wami studenckimi. Są to problemy, które pozostają dotąd na uboczu. Tymczasem studenci nie są poddanymi ani klientami naukowców. Przebywają na uczelni krócej niż pracownicy, ale ten pobyt ma bardzo znaczący wpływ na ich późniejszą drogę życiową. Musimy dbać o to, by wspomnienia o uczelni, jakie wynoszą, były dobre.

Ponownie wezwana do działania komisja skrutacyjna pod przewodnictwem prof. Biernata ogłosiła następujący wynik głosowania: oddano 127 głosów (wszystkie ważne), z których 123 poparło kandydaturę; 2 głosy były przeciwnie, a 2 wstrzymujące. Profesorowie A.Mulak, i L.Komorowski podziękowali za udział w wyborach i ich wynik.

Prof. H.Hawrylak złożył wyrazy uznania najwytrwalszym elektorom, a szczególne podziękowania skierował do prof. R.Grząślewicza za pracę przy organizacji wyborów. (mk)

Na zdjęciach:

1. Elektorzy studenci na spotkaniu z kandydatami na „prorektorów studenckich” (16 marca).

2. Prorektorzy-elekci zatwierdzeni w 22 marca.

3. Oklaski dla prof. Ludwika Komorowskiego (12 kwietnia).

4. Finał w gabinecie JM Rektora. Od lewej: prof. H.Hawrylak, prof. J.Biernat, prof. L.Komorowski, prof. J.Świątek, JM Rektor, prof. R.Grząślewicz, prof. E.Kubica, dr L.Jankowski i prof. J.Zdanowski.

*Studium Wychowania Fizycznego
i Sportu Politechniki Wrocławskiej*

Komputerowo wspomagany, eksperymentalny model odbywania zajęć wychowania fizycznego na Politechnice Wrocławskiej

WPROWADZENIE

Poprzedni model odbywania zajęć z wychowania fizycznego odbywanych przez studentów Politechniki Wrocławskiej nie odbiegał znacznie od standardu, który obowiązywał i częściowo nadal obowiązuje na polskich uczelniach.

- Oferta zajęć ograniczała się do kilku dyscyplin.
- Często obowiązywał administracyjny przydział do grup wychowania fizycznego bez możliwości jakiegokolwiek wyboru terminu zajęć, prowadzącego czy dyscypliny sportu. Tworzyły się grupy o zróżnicowanych zainteresowaniach, różnym poziomie sprawności fizycznej i zainteresowania danymi zajęciami.
- Ze względu na ubogą ofertę dyscyplin sportowych, nauczyciele często prowadzili zajęcia niezgodnie ze swoją specjalizacją oraz zainteresowaniami.

Przy takim modelu, część studentów traktowała zajęcia jako zło konieczne, uważając je za nudne i nie spełniające oczekiwań. Ankieta przeprowadzona w semestrze zimowym 1990/91 na próbie 2200 studentów wykazała, że 83% studentów stawia wysoko sport na swojej "liście potrzeb", ale aż **50% studentów obarcza winą Studium Wychowania Fizycznego za swoje niezadowolenie z zajęć sportowych!** Ankieta zawierała wiele pytań dotyczących zainteresowań sportowych studentów. 83% studentów opowiedziało się za tworzeniem grup wg zainteresowań sportowych – bez względu na rok studiów, wydział itp. Negatywnie wypowiedziało się na temat testów sprawności fizycznej aż 68% ankietowanych. **Taki model odbywania zajęć sportowych nie wpływał stymulująco na rozwój aktywności ruchowej wśród studentów.**

NOWY MODEL – PIERWSZY ETAP

Model odbywania zajęć z wychowania fizycznego proponowany na Politechnice Wrocławskiej został opracowany na podstawie własnych doświadczeń oraz obserwacji obowiązujących standardów na niektórych uczelniach zachodnich. Po zapoznaniu się z wynikami ankiety przeprowadzonej wśród studentów i jej dokładnym przeanalizowaniu oraz zbadaniu możliwości SWFiS dokonano następujących zmian:

- Dopuszczono możliwość swobodnego wyboru (w drodze zapisów) przez studenta dyscypliny sportu, prowadzącego oraz terminu zajęć.
- Wprowadzając całkowitą wybieralność zajęć zmobilizowano nauczycieli do prowadzenia swoich kursów w sposób atrakcyjny (w innym przypadku studenci nie będą się zapisywać na nudne zajęcia).
- Powołano kierowników zespołów sportowych, którzy byli odpowiedzialni za dobór prowadzących do poszczególnych kursów. Prowadzący zostali zapytani w specjalnej ankiecie o swoje umiejętności i chęć prowadzeniem danej dyscypliny sportu.
- Zwiększono do 22 liczbę oferowanych dyscyplin sportowych. Dzięki zatrudnieniu specjalistów z nowych dyscyplin sportowych (np. karate, aikido) podniesiono atrakcyjność oferty sportowej zgodnie z oczekiwaniami studentów.
- Umożliwiono studentom uczęszczanie na zajęcia częściej niż raz w tygodniu.

Po semestrze obowiązywania nowego modelu ponownie przeprowadzono ankietę na temat zajęć z wychowania fizycznego wśród

ok. 2000 studentów. Okazało się, że aż **85% studentów oceniło, że wybrany kurs i rodzaj zajęć spełnił ich oczekiwania!** Pozytywne były również reakcje prowadzących, którzy ocenili, że grupy studenckie są bardziej jednorodne pod względem zainteresowań oraz prezentowanego poziomu umiejętności sportowych co znacznie ułatwiło prowadzenie zajęć.

Wprowadzanie nowego modelu nie odbyło się bez problemów. Szczególnie wybieralność zajęć przysporzyła sporo trudności organizacyjnych. Pierwsze zapisy odbywały się "ręcznie" na kartkach papieru.

- Często okazywało się, że jeden student zapisywał się do kilku grup, po czym rezygnował z nich, nie informując o tym. Powodowało to niską frekwencję w grupach pomimo teoretycznego wykorzystania wszystkich miejsc.
- Student musiał stać w długich kolejkach aby zapisać się do wybranej grupy – co mogło zniechęcić do wybieralnego systemu zajęć.
- Znacznie skomplikowało się sporządzanie protokołów zaliczeń dla wydziałów. W każdej grupie byli studenci wszystkich wydziałów i lat studiów.

Zaistniała konieczność wsparcia nowego modelu odbywania zajęć systemem komputerowym, który rozwiązałby problemy organizacyjne oraz pomógł w dopasowaniu potrzeb studentów do cosemestralnej oferty Studium WF.

NOWY MODEL – STAN OBECNY

Po kilku semestrach doświadczeń wykrystalizował się obecny model odbywania zajęć z wychowania fizycznego. Systematycznie sonduje się zainteresowania młodzieży starając się dopasować ofertę Studium WF do zapotrzebowania. **Obecnie oferujemy ok. 40 dyscyplin sportowych, wiele z nich na 2-3 poziomach zaawansowania czy w różnych odmianach – łącznie około 100 różnych kursów!** Prowadzone są również kursy wakacyjne. Duże zainteresowanie studentów oraz bogata oferta zmusiła nas do wynajmowania wielu obiektów (patrz załącznik nr 1).

Zaimplementowano system komputerowy, który nie tylko wspomaga zadania organizacyjne, ale również umożliwia ocenę zainteresowania studentów poszczególnymi dyscyplinami (patrz załącznik nr 2) czy ocenę "popularności" poszczególnych prowadzących wśród studentów. Można oszacować liczbę miejsc, którą trzeba przygotować w kolejnym semestrze. Dzięki prowadzonej ewidencji studentów oraz zaliczeń w każdej chwili dostępna jest szczegółowa informacja o wybranym studencie. W szczególności system umożliwia:

- Szybkie i bezstresowe zapisy na zajęcia – każdy student ma wyznaczony czas oraz miejsce zapisów, gdzie przy stanowisku komputerowym bez żadnej kolejki zapisuje się w kilkadziesiąt sekund. Swoją wybiórczość może skorygować w dowolnej chwili zapisów.
- System wspomaga również korektę zapisów (która trwa równolegle z pierwszym tygodniem zajęć). Student ma jeszcze możliwość zmiany wpisu lub znalezienia wolnych miejsc na kursach przy stanowisku komputerowym.
- Podczas zapisów system kontroluje (między innymi):
  - ✓ Czy student jest już zapisany w innych grupach – co uniemożliwia wielokrotne wpisy, które poprzednio bardzo utrudniały organizację zajęć.
  - ✓ Czy nie przekroczył swojego limitu godzinowego (180h), który przysługuje mu w trakcie całych studiów (sprawdzone są wszystkie kursy na które student zapisał się od początku swoich studiów - niezaliczenie kursu wymaga wniesienia opłaty za kurs powtórkowy).
  - ✓ Czy zajęcia są przeznaczone dla danego studenta (np. zajęcia, które nie są koedukacyjne lub wymagają wcześniejszego zaliczenia innych kursów).
- System dostarcza zestaw bogatych wydawnictw w formie wydruków lub/i zbiorów tekstowych. Umożliwia to szybką redakcję informatora oraz plakatów z planem zajęć, opisem kursów itp. Pozwala to również na zamieszczenie wielu informacji w witrynie internetowej. Nauczyciele otrzymują gotowe dzienniczki zajęć (z

nazwiskami studentów).

- W sposób automatyczny sporządzane są protokoły zaliczeń przy minimalnym wkładzie pracy prowadzących zajęcia.

- Dostarczane są informacje statystyczne umożliwiające m.in. prognozowanie podstawowych parametrów planu zajęć dla przyszłego semestru. W semestrze zimowym 1998/99 średnie wykorzystanie miejsc w grupach wynosiło 95%.

System komputerowy jest na tyle uniwersalny, że obecnie jest wykorzystywany na Politechnice Wrocławskiej (gdzie obowiązuje wybieralny system zajęć) do zapisów studentów nie tylko na zajęcia sportowe, ale również na tzw. kursy ogólnouczelniane: języki obce, kursy humanistyczne i menedżerskie, matematykę, informatykę. Korzystają z niego również niektóre wydziały. Obecnie system rejestruje ok. 40.000 wpisów na kursy semestralnie. Zapisy trwają dwa dni i są prowadzone na 38 stanowiskach komputerowych w różnych laboratoriach PWr (wszystkie stanowiska są przyłączone do sieci WAN). Zapisami są objęci wszyscy studenci Politechniki Wrocławskiej. Student może zapisać się przy jednym stanowisku komputerowym na wszystkie kursy wybieralne.

WNIOSKI

- Dzięki nowym rozwiązaniom udało się podnieść atrakcyjność zajęć oraz zainteresować studentów aktywnością ruchową, nowymi dyscyplinami sportu. Dla wielu studentów Politechniki Wrocławskiej jest to niepowtarzalna okazja opanowania umiejętności np. jazdy na nartach, nurkowania czy paralotniarstwa. Każdy student może rozwijać swoje zainteresowania sportowe. Zwiększył się ogólny poziom zajęć sportowych oraz wzrosło ich znaczenie na naszej Uczelni.

- Przy wprowadzaniu nowego modelu bardzo istotnym elementem okazał się system komputerowy wspomagający proces obsługi dydaktyki. Pomimo dobrego pomysłu na podniesienie atrakcyjności zajęć, zła organizacja może zniechęcić studentów (duże kolejki przy zapisach, niedostateczna informacja, itp.) oraz prowadzących zajęcia (złe planowanie zajęć, pracochłonne rozliczanie studentów, itp.).

- Konieczny jest dalszy rozwój komputerowego systemu wspomagającego nowy model odbywania zajęć – w tym sportowych. Zmiany będą ukierunkowane na dalszą integrację systemu z Internetem, a w szczególności: udostępnienie "on line" informacji o planie zajęć, wolnych miejscach na kursach, o prowadzących i ofercie dydaktycznej. Być może wprowadzone również zostaną zapisy przez Internet (np. z komputera domowego lub domu studenckiego). System musi zapewnić komfortową obsługę studenta, dostarczyć łatwy i powszechny dostęp do informacji – która stanowi podstawę wybieralnego modelu zajęć.

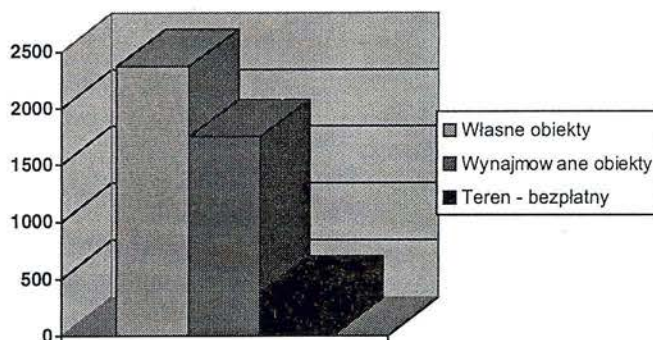
ZALĄCZNIK NR 1

Ok. 10% studentów częściowo opłaca kurs lub musi posiadać własny sprzęt aby uczestniczyć w zajęciach. Tylko 53% studentów odbywa zajęcia na obiektach należących do SWFiS PWr.

ZALĄCZNIK NR 2

Fragment tabeli opisującej szybkość zajmowania miejsc na poszczególnych kursach (można przyjąć, że jest to równoważne z zapotrzebowaniem na dany kurs) w czasie zapisów na semestr zimowy 1998/99 (1-2.X.1998, godz. 10.00-20.00).

Jerzy Biezuński, Piotr Cysewski

Liczba wykorzystanych miejsc w semestrze zimowym 1998/99 w zależności od obiektu na którym odbywają się zajęcia

Tytuł kursu	czas zajęcia 75% miejsc na kursie	Oferowana liczba miejsc
Piłka nożna halowa	01/10/98, 13:04:49	30
Wspinaczka linowa	01/10/98, 13:11:08	15
Taniec	01/10/98, 13:12:53	18
Tenis ziemny	01/10/98, 14:32:36	84
Turystyka góraska	01/10/98, 14:35:22	135
Turystyka rowerowa dla zaawansowanych	01/10/98, 16:11:09	15
Aerobic	01/10/98, 16:23:24	140
Step Reebok	01/10/98, 16:46:55	160
Tai Chi	01/10/98, 17:32:21	30
Golf	01/10/98, 17:35:52	64
Turystyka rowerowa	01/10/98, 17:37:28	30
Kulturystryka	01/10/98, 17:42:34	461
Piłka siatkowa	01/10/98, 17:47:14	198
Pływanie	01/10/98, 17:50:37	672
Tenis stołowy	01/10/98, 18:11:29	300
Samobrona	01/10/98, 18:21:46	90
Callanetics	01/10/98, 18:33:38	180
Szermierka	01/10/98, 18:51:51	18
Stretching	01/10/98, 19:02:33	40
Badminton	01/10/98, 19:11:42	80
Rowery górskie	01/10/98, 19:26:06	15
Narciarstwo	01/10/98, 19:31:37	36
Koszykówka dla zaawansowanych	02/10/98, 10:02:55	162
Płetwonurkowanie	02/10/98, 10:10:53	30
Jeździectwo	02/10/98, 10:11:51	80
Koszykówka	02/10/98, 10:17:19	233
Koszykówka - nauczanie i doskonalenie techniki	02/10/98, 11:00:18	16
Piłka nożna	02/10/98, 11:15:56	66
Wspinaczka	02/10/98, 11:21:50	111
Step Reebok dla zaawansowanych	02/10/98, 11:27:23	40
Wioślarstwo	02/10/98, 11:33:02	56
Unihokej	02/10/98, 11:39:07	32
Jogging	02/10/98, 11:42:13	24
Hatha Joga	02/10/98, 11:42:27	40
Aikido	02/10/98, 12:03:07	50
Lekkoatletyka – podstawy	02/10/98, 12:11:15	36
Ratownictwo wodne-przygotowanie	02/10/98, 12:18:07	16
Ratownictwo wodne - ratownik młodszy	02/10/98, 12:47:42	22
Karate	02/10/98, 13:09:09	60
Piłka siatkowa dla zaawansowanych	02/10/98, 13:17:35	162
Narciarstwo dla zaawansowanych	02/10/98, 14:17:31	30
Aerobic siłowy	02/10/98, 15:02:37	20
Korekcja postawy ciała	02/10/98, 15:11:36	18
Karate dla zaawansowanych	02/10/98, 15:28:23	30
Paralotnie	02/10/98, 16:10:25	30
Pływanie dla zaawansowanych	02/10/98, 16:19:41	255
Aikido dla zaawansowanych	02/10/98, 17:51:41	21
Płetwonurkowanie w wodach otwartych	02/10/98, 18:07:22	15
Zajęcia dla osób o obniżonej sprawności fizycznej	02/10/98, 19:32:05	36

TARBUD'99 – WIOSNA

Na Targach Budowlanych TARBUD '99, jakie odbywały się w Hali Ludowej od 25 do 29 marca, jednym z wystawców był Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego PWr. Wynajęcie dość dużego i efektownego stoiska, jakim dysponowała jednostka Politechniki, byłoby ponad jej finansowe możliwości, gdyby nie życzliwe stanowisko organizatorów, którzy tradycyjnie stwarzają Wydziałowi korzystne warunki prezentacji. I tym razem Zarząd Hali Ludowej udostępnił Wydziałowi bezpłatnie miejsce wystawowe ze standardowym wyposażeniem. W zamian uzyskano otwarte wykłady specjalistyczne, które należą do atrakcji Targów.

W ramach tegorocznej prezentacji przedstawiono na stanowisku Wydziału ekspozycję jego aktualnych i potencjalnych możliwości w dziedzinach:

- edukacji na studiach dziennych i zaocznych, kursów podyplomowych, wykładów tematycznych, szkoleń zawodowych, preorientacji zawodowej, działalności rekrutacyjnej;

- współpracy z przemysłem, realizacji zleceń badawczych, prowadzenia analiz laboratoryjnych;
- współpracy z zagranicą;
- prac badawczych własnych;
- nowości wydawniczych.

Podczas cyklu seminariów prezentujących najnowsze technologie w budownictwie mieszkaniowym i przemysłowym przedstawiono wyniki prac badawczych własnych w zakresie praktycznych zastosowań, w tym budownictwie, oraz informacje dotyczące przygotowywanych zmian normatywów do projektowania. Uczestnicy mieli możliwość zadawania pytań i udziału w dyskusji na zapleczu stanowiska Wydziału Budownictwa. Odbyły się następujące wykłady:

- dr inż. Józef Adamowski, dr inż. Włodzimierz Wydra – *Tynki renowacyjne*

- dr inż. Włodzimierz Wydra – *Wzmacnianie konstrukcji budowlanych tworzywami sztucznymi z włóknem węglowym*

- dr inż. Marek Maj – *Remonty silosów żelbetowych po kilkudziesięciu latach eksploatacji*

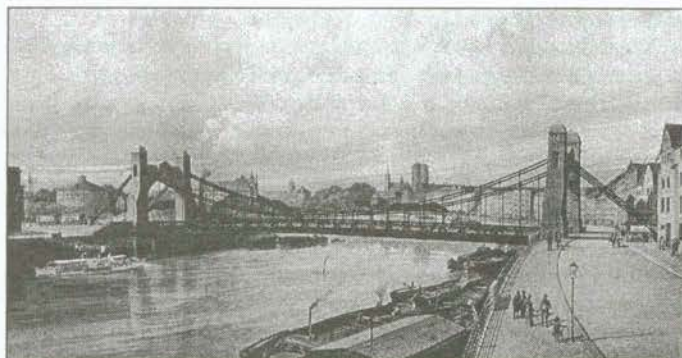
- dr inż. Andrzej Ubysz – *Remonty kominów przemysłowych*

- dr inż. Andrzej Ubysz – *Wybrane zagadnienia dotyczące zmian normatywów do projektowania konstrukcji żelbetowych*

- dr inż. Jerzy Karyś – *Osuszanie budynków*

- dr inż. Józef Adamowski, dr inż. Zygmunt Matkowski – *Remonty budynków po powodzi*

- dr inż. Stanisław Kania – *Gips syntetyczny – ekologiczny, nowo-*

czesny materiał budowlany

- dr inż. Stanisław Kania – *Jak szybko i tanio wybudować ścianę działową z ekologicznych bloczków gipsowych typu ORTH-Gips F*

- dr inż. Stanisław Kania – *Dodatki do betonów szwajcarskiego koncernu MBT.*

Reklama seminariów była dobra dzięki ogłoszeniu ich w informatorze targowym i na kilku dużych planszach. Liczni zainteresowani mogli bez problemu trafić na spotkania.

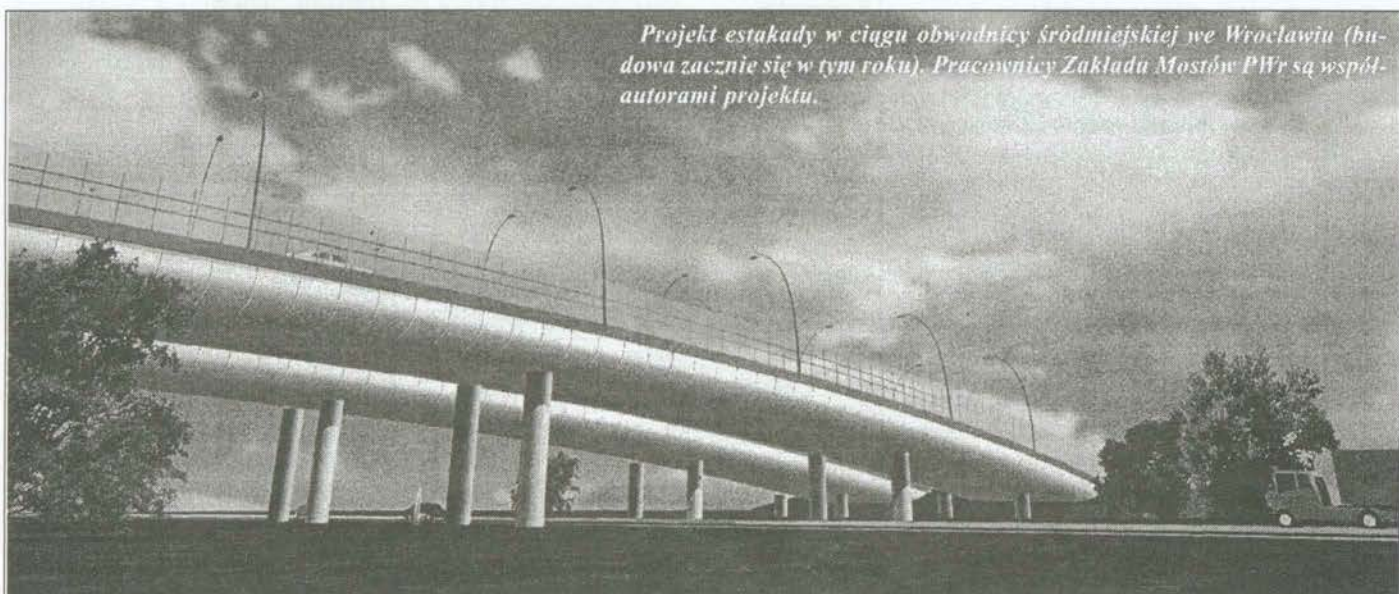
Zdaniem dr Andrzeja Ubysza z Wydziału Budownictwa, bilans uczestnictwa w Targach jest co najmniej zadawalający. Dostrzega on walory edukacyjne imprezy, która przez młodzież szkół średnich jest traktowana jako ciąg dalszy targów edukacyjnych, a częściowo jako giełda pracy. Stąd zapewne duże zainteresowanie wydziałowymi informatorami studiów, a ze strony studentów – najnowszymi podręcznikami akademickimi.

Nie mniej ważny jest aspekt współpracy z przemysłem. Przedstawiciele firm produkcyjnych kierowali do pracowników Wydziału Budownictwa liczne pytania na temat zdolności uczelni (względnie wydziału) do wydawania atestów, certyfikatów i audytów. Interesowano się ofertami specjalistycznych usług świadczonych przez uczelnię (wydział) oraz możliwościami stałej współpracy z uczelnią (wydziałem) jako konsultantem w dziedzinie naukowo-technicznej. Zwracano uwagę na prezentowane na stoisku najnowsze wydziałnictwa (głównie te o charakterze praktycznym).

Nie doszło natomiast do żadnych rozmów na temat ewentualnej współpracy zagranicznej. Zwiedzający nie byli też nastawieni na poszukiwanie nowatorskich prac badawczych.

Dr Andrzej Ubysz widzi celowość prezentacji uczelni (wydziału) na następnych wystawach tego typu i pokrewnych, jak np. Festiwal Nauki czy Targi Edukacyjne.

W imieniu kadry Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego PWr składa Zarządowi Hali oficjalne podziękowanie.

Projekt estakady w ciągu obwodnicy śródmiejskiej we Wrocławiu (budowa zacznie się w tym roku). Pracownicy Zakładu Mostów PWr są współautorami projektu.

Oficina Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej

poleca najnowsze publikacje:

Kwaśniewski S., Sroka Z.J., Zabłocki W., Modelowanie obciążeń cieplnych w elementach silników spalinowych, 1999, s. 138, zł 17,00

Kisilewicz J., Język C w środowisku Borland C++, 1999, s. 194, zł 19,00

Jeżowiecka-Kabsch K., Szewczyk H., Bechtold Z., Wędrychowicz W., Grigoriew A., Wizualizacyjne studium formowania się i ewolucji struktur wirowych w przepływie przez przewężenia, 1999, s. 86, zł 9,00

Bednarski J., Pośrednie chłodzenie wyparne w klimatyzacji, 1999, s. 100, zł 12,00

Zieliński P., Schoepp K., Prądnice synchroniczne o magnesach trwałych z rozszczepionymi biegunami, 1999, s. 60, zł 9,00

Szczygieł B., Studium nad otrzymywaniem i właściwościami elektrolitycznych warstw dyspersyjnych niklu z węglikiem krzemu, 1999, s. 122, zł 16,00

Nitka-Styczeń K., Optymalne sterowanie okresowe procesów z opóźnieniami. Teoria, algorytmy i zastosowania, 1999, s. 196, zł 17,00

Łużyniecka E., Gotyckie świątynie Wrocławia. Kościół Bożego Ciała, Kościół Świętych Waclawa, Stanisława i Doroty, 1999, s. 154, zł 17

Laboratorium wysokonapięciowe w dydaktyce i elektroenergetyce, (pr. zb. pod red. J. Fleszyńskiego), 1999, s. 316, zł 18,00

Gronowicz A., Miller S., Twaróg W., Teoria maszyn i mechanizmów. Zestaw problemów analizy i projektowania, 1999, s. 218, zł 21,00

Wrzaskała W., Józwiak Ireneusz J., System operacyjny OS/2 3.0 Warp. Architektura i działanie, 1999, s. 132, zł 15,00

Nowakowski T., Metodyka prognozowania niezawodności obiektów mechanicznych, 1999, s. 136, zł 16,00

Kisilewicz J., Język C. Programowanie obiektowe, 1999, s. 128, zł 10,00

Kreff Anna, Funkcje diagnostyczne zjawisk nieobserwowalnych, 1999, s. 114, zł 19,00

KOMISJA EGZAMINACYJNA

Minister Edukacji Narodowej powołał 15 lutego na trzyletnią kadencję Komisję Egzaminacyjną prowadzącą postępowania kwalifikacyjne kandydatów na stopień dyplomowanego bibliotekarza oraz dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej. W skład komisji wchodzi:

- prof.dr hab. Hanna Tadeusiewicz (Uniwersytet Łódzki) – przewodnicząca,
- dr hab. Wanda Pindłowa (Uniwersytet Jagielloński) – zastępca przewodniczącej,
- prof.dr hab. Jan Sójka (Akademia Ekonomiczna w Poznaniu) – zastępca przewodniczącej,
- dr Aleksandra Wejman-Sowińska (Uniwersytet Łódzki) – sekretarz komisji,

Członkowie:

- prof.dr hab. Józef Długosz (Uniwersytet Opolski),
- dr Artur Jazdon (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu),
- dr Hanna Kolendo (Uniwersytet Warszawski),
- dr Danuta Konieczna (Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Olsztynie),
- dr Jadwiga Łuszczynska (Uniwersytet Gdański),
- dr hab. Maria Majerowicz (Uniwersytet Wrocławski),
- dr Henryk Szarski (Politechnika Wrocławska).

V Wrocławskie Targi Książki Naukowej

W dniach 17–20 marca br. w Gmachu Głównym Politechniki Wrocławskiej miały miejsce V Wrocławskie Targi Książki Naukowej organizowane przez Oficynę Wydawniczą PWr. Towarzyszyły im spotkania wydawców, prezentacje książek i seminaria. Wydarzenie to ma już swoją tradycję i znaczącą rangę, czego dowodzi choćby rosnąca liczba uczestników oraz zwiedzających. Pięć lat temu rozpoczynaliśmy skromnie, bo od 26 wydawców.

Podobnie jak w latach ubiegłych, gościliśmy najznakomitszych wydawców publikujących książki naukowe i popularnonaukowe. Przeważały oficyny uczelniane, co jest specyfiką tych Targów. Podczas V WTKN swoją ofertę zaprezentowało 73 wydawców z całego kraju, którzy przedstawili ok. 4000 tytułów. Targi są przysłowiowym "oknem na świat" dla niewielkich oficyn wydawniczych oraz początkujących edytorów. Rosnąca co roku liczba wystawców nie znajduje niestety odzwierciedlenia w rozwoju powierzchni wystawienniczej. (Prowadzi to, zdaniem niektórych, do coraz bliższych kontaktów międzyludzkich.)

Otwarcia Targów dokonał prof. Andrzej Mulak, Rektor Politechniki Wrocławskiej, następnie głos zabrał prof. Edmund Małachowicz reprezentujący Wrocławski Oddział PAN. Wystąpił też przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Jarosław Obremski. Patronat nad Targami sprawował przewodniczący Komitetu Badań Naukowych, minister Andrzej Wiszniewski.

Po spotkaniu inauguracyjnym, w którym wzięli udział zaproszeni goście, wystawcy i dziennikarze, nastąpiło ogłoszenie wyników konkursu na najtrafniejszą szatę edytorską książki naukowej. Jury w składzie: prof. **Jan Miodek** – dyrektor Instytutu Języka Polskiego na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego; **Eugeniusz Get-Stankiewicz** – starszy wykładowca Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu; dr hab. **Ewa Łużyniecka** – z Zakładu Konserwacji i Rewaloryzacji Architektury na Wydziale Architektury PWr; **Rafał Bubnicki** – dziennikarz "Rzeczpospolitej"; **Stanisław Słowik** – emerytowany dyrektor ds. technicznych Zakładu Narodowego im. Ossolińskich – Wydawnictwo; **Henryk Żeligowski** – asystent Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UWr, pod przewodnictwem dra **Ludomira Jankowskiego** – Prorektora ds. Ogólnych Politechniki Wrocławskiej, przyznało następujące nagrody:

– w kategorii **książki technicznej**: Agnieszka Gryglewska, *Architektura Wrocławia XIX–XX wieku w twórczości Richarda Plüddemanna*. Projekt okładki: Agnieszka Gryglewska, Iwona Petryszyn. Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 1999;

– w kategorii **książki matematyczno-przyrodniczej**: Bogusława Jasińska, *Chemia ogólna*. Projekt okładki i stron tytułowych: Beata Barszczewska-Wojda. Wydawnictwa AGH, Kraków 1998;

– w kategorii **książki humanistycznej**: *NOBILE CLARET OPUS. Studia z dziejów sztuki dedykowane Mieczysławowi Złatowi*. Praca zbiorowa pod redakcją Teresy Kulak. Projekt okładki: Barbara Kaczmarek, opracowanie typograficzne: Bożena Sobota. Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1998;

– w kategorii **książki o charakterze bibliofilskim**: Tadeusz Chrzanowski, *Alfabet Bierpfaffa i Falcka*. Projekt okładki i strony tytułowej: Andrzej Taranek. Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 1998.

Przyznano również **sześć wyróżnień** następującym tytułom:
– Józef Kalisz, *Podstawy elektroniki cyfrowej*. Projekt okładki i opracowanie typograficzne: Tadeusz Pietrzyk. Wydawnictwa Ko-

Wizytacja Polsko-Francuskiego Centrum Inżynierii Systemów Przemysłowych

Partnerstwo zobowiązuje

W dniu 25 lutego br. **Polsko-Francuskie Centrum Inżynierii Systemów Przemysłowych** było wizytowane przez ekspertów z Francji i Polski. Pobyt ten wiąże się z upływającym 10-leciem działalności Fundacji Francja-Polska, która w najwcześniejszej fazie przemian gospodarczych i ustrojowych naszego kraju podjęła liczne inicjatywy, w tym i edukacyjne, które miały ułatwić transformację. Obecnie przyszedł czas na podsumowanie wyników. Jednym z jego elementów jest ocena dorobku kształcenia polsko-francuskiego wspieranego przez rząd francuski. Uzyskane dane będą podstawą do podjęcia decyzji o dalszej strategii.

Fundacja Polska-Francja zwróciła się o przeprowadzenie kompetentnej oceny do Francuskiego Komitetu Oceny Szkolnictwa Wyższego, którego eksperci podjęli się oceny jakości kształcenia według standardów francuskich.

Stronę francuską reprezentował pan François Romon z Université de Technologie de Compiègne, zaś polską – pani dr Ewa Chmielecka (ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie) będąca jednocześnie członkiem Zarządu Stowarzyszenia Edukacji Menedżerskiej i ekspertem w sprawach jakości kształcenia i szkolnictwa wyższego. Uczestniczyła ona w ocenie ośmiu spośród blisko dwudziestu placówek powołanych pod auspicjami Fundacji.

Wizytowane instytucje muszą przedstawić własną ocenę swoich dokonań według wzoru francuskiego. Oceniający eksperci weryfikują ten obraz w drodze rozmów ze studentami, absolwentami szkoły, rektorem (gdy jest to placówka działająca w strukturze uczelni), a także z przedstawicielami władz regionalnych, którzy określają stopień zgodności działalności edukacyjnej z misją uczelni i potrzebami rozwoju regionalnego. Podczas kontroli ocenia się, czy partnerstwo jest faktyczne i czy prowadzi do nawiązania partnerskich związków oraz czy służy integracji europejskiej. Priorytetem jest doprowadzenie do partnerskiego układu stron, który odpowiadałby procesowi przemian politycznych i gospodarczych w Europie.

Eksperti badają również, jak można pomóc wizytowanym placówkom, by przyspieszyć realizację ich celów.

W podtekście kryje się oczywiście także aspekt finansowy. Dotychczas szkoły te były finansowane przede wszystkim ze środków rządu francuskiego. Francja wyraża chęć

dalszego wspierania finansowego dobrze działających jednostek, aby podtrzymywać ich działalność, chodzi jednakże o przeprowadzenie selekcji i podjęcie decyzji o skali dotacji.

Aby dokonać właściwego wyboru, należy starannie udokumentować jakość oferowanego przez szkoły kształcenia. Można wtedy określić, ile szkół i w jakim zakresie warto wspierać dalszą pomocą.

Ocena jakości kształcenia, od dawna stosowana we Francji, jest coraz częściej postrzegana przez polskie środowiska akademickie jako bardzo ważny element dalszego rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce. Wspierają go nie tylko przedstawiciele państwowych instytucji dydaktycznych. Obok powołanej przez Ministra Edukacji Narodowej Komisji Akredytacyjnej Wyższego Szkolnictwa Zawodowego, która wyraża zgodę na utworzenie i weryfikuje działalność wyższych szkół zawodowych (jest ich już 10), powstało Stowarzyszenie Edukacji Menedżerskiej FORUM, które zajmuje się środowiskową akredytacją szkół różnego typu. Na mocy porozumienia rektorów uniwersytetów polskich istnieje Uniwersytecka Komisja Akredytacyjna (UKA), zaś rektorzy należący do Konferencji Rektorów polskich Uczelni Technicznych podpisali porozumienie o wprowadzaniu systemu punktów kredytowych (ECTS).

Państwo Ewa Chmielecka i François Romon podczas wizyty we Polsko-Francuskim Centrum Inżynierii Systemów Przemysłowych spotkali się z absolwentami i studentami programów kształcenia typu Mastère i Studium Podyplomowego Zarządzania Systemami Przemysłowymi, jak również z dr Wojciechem Myślekiem i dr Krystianem Konkolem (PFCISP), dziekanem Wydz. Informatyki i Zarządzania prof. J.Świątkiem, dziekanem Wydz. Mechanicznego i kierownikiem WCTT prof. Janem Kochem oraz JM rektorem prof. Andrzejem Mulakiem.

Odbyły się również rozmowy z konsulem honorowym Francji we Wrocławiu dr Jackiem Libickim, z marszałkiem sejmiku dolnośląskiego prof. Janem Waszkiewiczem, wiceprezydentem Wrocławia dr Andrzejem Jarochem, przewodniczącym Dolnośląskiej Izby Gospodarczej dr Z. Sebastianem i z wiceprezesem Towarzystwa Telefonii Lokalnej DIALOG dr J. Janiszewskim.

W najbliższym czasie powinien być znany wynik oceny dotychczasowej działalności Fundacji Francja-Polska, a następnie – poszczególnych placówek. Można jednak mieć nadzieję, że dorobek Szkoły Francuskiej wypadnie na tym tle korzystnie. Od dawna prowadzona tu działalność wykraczała poza standardowe zadania Studium Podyplomowego (jakim formalnie była Szkoła). Oprócz działalności dydaktycznej i badawczej zrealizowano 3 projekty w ramach europejskich programów pomocowych (2 z programu TEMPUS i 1 Sierra Apple), zaś obecnie Polsko-Francuskie Centrum Inżynierii Systemów Przemysłowych złożyło wnioski o przyznanie środków na realizację projektu dotyczącego opracowywania modułów kształcenia w dziedzinie inżynierii innowacji i zarządzania projektami i programami. Jest to zadanie, w którym Centrum będzie pełnić rolę koordynatora. Partnerami w tym projekcie są Ecole des Mines de Saint Etienne oraz z Institut Catala de Tecnologia z Barcelony.

Korzyści z rozwoju Polsko-Francuskiego Centrum Inżynierii Systemów Przemysłowych są też udziałem całej Uczelni. Dziewięcioro pracowników naukowych PWR, którzy stanowią kompetentną kadre prowadzącą zajęcia wraz z przedstawicielami uczelni francuskich, wprowadza do katalogu uczelnianych zajęć nowe przedmioty wybieralne i stymuluje realny transfer wiedzy. Służy to rzeczywistemu poszerzeniu profilu działalności dydaktycznej uczelni,

Dokończenie na stronie obok

Już w maju Wittigalia!

Imprezy sportowo-rekreacyjne
organizowane z okazji Wittigaliów '99

Czwartek 13.05.99

I. Wielki Wyścig Odra Cross (Przystań AZS przy Wybrzeżu Wyspiańskiego 40) – godz. 9.30–12.00

- wyścig ósemek wioślarskich Uniwersytet-Politechnika,
- wyścigi innych osad wioślarskich i kajakowych,
- pokazy narciarskie i ratownictwa wodnego,
- piknik,

II. Festyn sportowo-rekreacyjny (stadion Ślęzy koło osiedla przy ul. Wittiga) – godz. 12.00–19.30

• turnieje tenisa ziemnego, stołowego, piątek piłkarskich, siatkówki plażowej, uni-hoka, wyciskania siłowego itp.

Sobota 15.05.99

Wielki turniej trójek koszykarskich „VI Studencki Street Basket” (osiedle przy ul. Wittiga)

– godz. 9.00–16.00. W trakcie rozgrywek – turniej VIP-ów i inne atrakcje.

Wszelkie informacje i zapisy w siedzibie Klubu.

Mistrzostwa Polski Szkół Wyższych (Mistrzostwa Polski Politechnik)

XX edycja – wiosna '99

Dyscyplina	Miejsce	Termin
1. Narciarstwo	Wisła	07-10.01.99
2. Judo mężczyzn	Pol. Koszalin	11-14.03.99
3. Tenis stołowy	AGH Kraków	15-18.04.99
4. Brydż sportowy	Pol. Poznań	15-18.04.99
5. Aerobik sportowy	Pol. Gdańsk	23-25.04.99
6. Szachy	Pol. Poznań	22-25.04.99
7. Piłka nożna	Pol. Poznań	27.04-03.05.99
8. Badminton	UWr	23-25.04.99
9. Koszykówka kobiet	Pol. Szczecin	28.04-03.05.99
10. Koszykówka mężczyzn	Pol. Szczecin	28.04-03.05.99
11. Lekka atletyka	AZS raków	13-16.05.99
12. Wioślarstwo	AZS Szczecin	22-23.05.99
13. Siatkówka plażowa	Pol. Śl. Gliwice	27-30.05.99
14. Żeglarsstwo	Wilkasy	14-19.09.99

Pozostałe rozgrywki odbędą się wiosną 2000 roku (ok. 15 dyscyplin)

Politechnika Wroclawska będzie organizowała MPSzW na ergometrze wioślarskim, MPSzW w street baskecie kobiet i mężczyzn oraz MPSzW w jeździectwie

która stawia sobie obecnie za cel zwiększenie liczby kierunków kształcenia.

Nowy prezydent Fundacji Francja-Polska pan Claude Sardais oraz przedstawicielka Fundacji na Polskę pani Anna Darska podczas pobytu we Wrocławiu (12 marca br.) żywo interesowali się nowymi możliwościami partnerskiej współpracy wynikającymi z nadania dawnej Szkole Francuskiej statusu Centrum, a więc samodzielnej jednostki PWr. Nowa sytuacja pozwoli na lepsze zarządzanie posiadanymi przez placówkę zasobami i skuteczne planowanie strategii rozwoju.

Hasłem najnowszych przemian jest włą-

czenie się polskiej kadry naukowej do współpracy na zasadach partnerskich. Nie jest to łatwe, i to dla żadnej ze stron. (Jak zauważył dr Krystian Konkol, łatwiej jest też świadczyć pomoc niż być partnerem). Ale Polsko-Francuskie Centrum Inżynierii Systemów Przemysłowych dowodzi swoją działalnością, że nie musi to być bardzo bolesny zabieg.

Na zdjęciu: Dr Ewa Chmielecka i dr François Romon w towarzystwie dr Wojciecha Myśleckiego i dr Krystiana Konkola podczas wizytacji Polsko-Francuskiego Centrum Inżynierii Systemów Przemysłowych. (fot. Piotr Krasicki)

FILIA WAŁBRZYSKA

W dniach 24-26 marca odbywały się w Wałbrzychu Targi Zawodowców. Filia po raz trzeci skorzystała z możliwości zaprezentowania się młodzieży szkół średnich miasta i regionu. Studenci oraz pracownicy udzielali informacji o zasadach rekrutacji, programach studiów i zaletach studiowania w rodzinnym mieście. Zainteresowanym rozdano materiały informacyjne o wydziałach kształcących studentów w Wałbrzychu oraz 2000 ulotek propagujących Filie.

31 marca w Ratuszu Urzędu Miasta Wałbrzycha odbyło się kolejne robocze spotkanie dyrekcji filii Wałbrzych z wiceprezydentem Henrykiem Gołębiewskim. Tematem spotkania były sprawy związane z dalszym rozwojem technicznego szkolnictwa wyższego w regionie wałbrzyskim, z których należy wyróżnić:

- zabezpieczenie wysokokwalifikowanej kadry technicznej dla rozwijającego się nowoczesnego przemysłu w Specjalnej Strefie Ekonomicznej Wałbrzycha,

- uruchomienie nowych kierunków i specjalności kształcenia w związku ze zmianą struktury gospodarczej regionu.

Poinformowano też o zaawansowanych poczynaniach związanych z uruchomieniem w Wałbrzychu Wyższej Szkoły Zawodowej o profilu humanistycznym.

- Życie studenckie to intensywna praca, często też żywiołowe życie towarzyskie. Zarówno studenci, jak i obserwujący ich pracownicy nie zawsze pamiętają, że na tych sprawach nie kończy się świat. Są wokół nas ludzie mający poważne kłopoty. Okazuje się, że są liczni studenci, którzy potrafią wyjść tym problemom naprzeciw. Dowodem na to okazała się akcja honorowego krwiodawstwa mieszkańców DS Filii PWr. w Wałbrzychu. Wzięli w niej udział: Renata Czuchra, Violetta Kaczmarek, Anna Kulecka, Andrzej Legeżyński, Justyna Lewandowska i Katarzyna Sieradzka. Jak dobrze mieć takich przyjaciół!

NA WYDZIAŁACH

CHEMICZNY

Na posiedzeniu Rady Wydziału 20 stycznia poparto wniosek dziekana w sprawie zachowania dotychczasowej liczebności Rady Wydziału w kadencji 1999-2002 oraz liczby członków Rady w poszczególnych grupach.

Prof. W. Żymnicki przedstawił sytuację kadrową i perspektywy kreowania stanowisk profesorów na Wydziale Chemicznym.

Prof. P. Kafarski omówił sposób finansowania wydziałów chemicznych na uczelniach amerykańskich.

Prodziekan A. Matynia w III części swego sprawozdania przedstawił obciążenia dydaktyczne pracowników wydziału w roku akademickim 1997/98.

W głosowaniu tajnym poparto wnioski komisji RW Chemicznego w sprawie:

- wszczęcia przewodu habilitacyjnego dr inż. Piotra Synowca,
- dopuszczenia dr inż. Józefa Myrczka do kolokwium habilitacyjnego,
- niewszczywania postępowania o nadanie tytułu naukowego profesora panu dr hab.inż. Zygmuntowi Wirpszy, prof.nadzw. Politechniki Radomskiej,
- powołania komisji do wszczęcia przewodu habilitacyjnego dr inż. Bogdana Szczygła,

- zatrudnienia prof.dr hab. Aleksandra Sikorskiego na stanowisku profesora nadzwyczajnego w dziedzinie *Biotechnologii*,

- wszczęcia postępowania w sprawie powołania dr hab. Zdzisława Kawali na stanowisko profesora nadzwyczajnego w dziedzinie *Inżynierii chemicznej i procesowej*,

- powołania mgr inż. Marcina Ledy na stanowisko asystenta naukowo-dydaktycznego w Instytucie Chemii Fizycznej i Teoretycznej.

W głosowaniu jawnym Rada Wydziału pozytywnie zaopiniowała wnioski o:

- przyznanie urlopu bezpłatnego dr inż. Andrzejowi Trochimczukowi,
- przyznanie stypendium habilitacyjnego dr Antoniemu Chyli,

- poparcie przedłużenia zatrudnienia dr Grażyny Kędziory na stanowisku adiunkta naukowo-dydaktycznego w Instytucie Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych na czas nieokreślony.

Postanowiono ogłosić konkurs na stanowisko adiunkta naukowo-dydaktycz-

Dokończenie na stronie 31

Inwestycje uczelni wrocławskich

Uczelniane pisma wyższych szkół Wrocławia donoszą coraz częściej o inwestycjach budowlanych.

W kwartalniku Akademii Ekonomicznej „Nasza Akademia” (nr 3/99) można przeczytać o budowie nowego obiektu dydaktycznego połączonej z modernizacją i przebudową istniejącego budynku H. Projekt autorstwa dra inż. arch. Andrzeja Skowrońskiego przewiduje dobudowę nowej „plomby” przy głównym budynku od strony ulicy Komandorskiej oraz adaptację na cele dydaktyczne hali technologicznej w budynku H. Zaprojektowany budynek będzie miał 6 kondygnacji o łącznej powierzchni użytkowej 3017,8 m.kw.

Uczelnia zyska w ten sposób dwie sale audytoryjne (każda na ok. 160 osób), cztery sale dydaktyczne dla 30-osobowych grup studenckich i 23 mniejsze sale dydaktyczne (na 15 osób), a także pomieszczenia biurowe i pomocnicze. W modernizowanej hali

technologicznej zostaną wyodrębnione dwa poziomy. Zmieści się tu m.in. dziekanat, sala konferencyjna i pracownie komputerowe. Władze uczelni mają nadzieję, że inwestycja zostanie ukończona z końcem 2001 roku.

Natomiast Uniwersytet Wrocławski (czytamy w „Perspektywach” nr 2/99) przygotowując się do swego jubileuszu 300-lecia odnowił Oratorium Marianum (salę koncertową w gmachu głównym), kończy remont Wieży Matematycznej i zabiega o fundusze na budowę nowej biblioteki. Jak powiedział rektor UWr prof. Roman Duda, Uniwersytet Wrocławski jest trzeci w kolejce do środków budżetowych „zaraz po Bibliotece Jagiellońskiej i warszawskiej, na razie MEN wspiera nas duchowo. Sytuacja jest na tyle dobra, że mamy wstępny projekt, bardzo aktywny Społeczny Komitet Budowy i przygotowany teren. Jeśli tylko uzyskamy zielone światło, jeszcze tego samego dnia możemy rozpocząć pracę.”

Sytuacja wydaje się nawet całkiem fantastyczna, jeśli powiązać to z informacją, że 10 czerwca o godzinie 19.30 Papież ma poświęcić w Warszawie nową Bibliotekę Uniwersytecką. Czy to znaczy, że kolejka tak szybko się skraca?

Umowa między Uniwersytetem Wr. i WSZ w Legnicy

8 kwietnia 1999 r. rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Roman Duda podpisał umowę o współpracy z Wyższą Szkołą Zawodową w Legnicy. Ta państwowa uczelnia powstała w ubiegłym roku. Głównym celem jej utworzenia było stworzenie miejscowej młodzieży możliwości zdobywania zawodu na miejscu oraz podniesienie wskaźnika scholaryzacji w tym regionie. Na konferencji prasowej z okazji podpisania umowy prof. Roman Duda stwierdził, że w Polsce studia podejmuje około 10% maturzystów, gdy standardem w Unii Europejskiej jest 40%. Jednym z czynników ograniczających rozwój kształcenia jest ograniczona liczba uczelni. Wyższe szkoły zawodowe dają możliwość poprawy tej sytuacji. W Legnicy na trzech kierunkach kształcenia (*Administracja publiczna, Zarządzanie przedsiębiorstwem oraz Służby publiczne*) uczy się obecnie około 600 osób, z których połowa – systemem zaocznym. Studia kończą się stopniem licencjata. Wśród wykładowców jest wielu pracowników Akademii Ekonomicznej oraz Wydziałów: Nauk Społecznych oraz Prawa i Administracji Uniwersytetu

Wrocławskiego.

Jak podkreślił rektor Wyższej Szkoły Zawodowej w Legnicy prof. Stanisław Dąbrowski, podpisana właśnie umowa przynosi korzyści przede wszystkim jego uczelni. Uregulowano sprawy dotyczące dalszego kształcenia absolwentów WSZ na studiach magisterskich na UWr., zasady zatrudniania pracowników UWr. w WSZ i możliwości korzystania z Biblioteki Uniwersyteckiej przez studentów WSZ. Ustalono też zasady wspólnego organizowania imprez naukowych.

Prof. S.Dąbrowski przypomniał, że współpraca między uczelniami istniała już od momentu powstania WSZ. Podziękował też władzom UWr. za pomoc przy tworzeniu WSZ.

Prof. R.Duda omówił też sprawy związane z utworzeniem ekumenicznego Wydziału Teologii na UWr. na bazie istniejącego obecnie Papieskiego Fakultetu Teologicznego. Zdaniem Rektora UWr. byłoby to korzystne dla obu stron. Z jednej strony teologia musiałaby się zbliżyć do nauk szczegółowych. Z drugiej strony – na Papieskim Fakulcie Teologicznym jest wielu specjalistów, których pozyskanie byłoby korzystne dla UWr. Przypomniał, że prace przygotowawcze trwają już od roku. Ostateczna decyzja w tej sprawie jeszcze nie zapadła. (magi)

Dni Aktywności Studenckiej

Student to istota aktywna. Nie zawsze jednak ta prawda ujawnia się wobec osób postronnych. Aby zapoznać wszystkich z bogactwem zainteresowań studenckich, a także, być może, by zdingować mniej żywiołowe jednostki do działania, Międzynarodowe Stowarzyszenia Studentów Nauk Ekonomicznych i Handlowych AIESEC zorganizowało w dniach 23 i 24 marca Dni Aktywności Studenckiej, czyli Targi Wrocławskich Organizacji i Stowarzyszeń Studenckich. Polegały one przede wszystkim na prezentacji istniejących już różnych form zorganizowanej działalności studenckiej.

Wchodzącym na antresolę w Gmachu Głównym rzucała się przede wszystkim w oczy **Telewizja Studencka „STYK”**, która przygotowywała reportaż o imprezie dla swoich widzów z osiedla przy ul. Wittiga. Wrażenie robiły też wyróżniające się stylowymi strojami: **Towarzystwo Muzyczne „Consonanza”** (renesansowe stroje nawiązują do rodzaju wykonywanej muzyki chóralnej), chór Akademii Rolniczej **„Szumiący Jesion”** (kontusze), Akademicki Zespół Pieśni i Tańca **„Jedliniok”** (polskie stroje ludowe) oraz **Akademicki Związek Sportowy** w jednolitych granatowych koszulkach. Nie brakło też chemików w białych fartuchach, koszulek NZS-u, różnorodnych flag i akcesoriów. Ozdobą prezentacji były zdjęcia wystawione przez **Stowarzyszenie para Artystycznej Fotografii (SpAF)**. Pokrewne zainteresowania rozwijają studenci w **Akademickim Klubie Realizatorów Filmowych FOSA**. Można było zapoznać się z dużym wyborem pism studenckich: od mającego już utrwaloną renomę miesięcznika **„Semestr”**, poprzez **„tygodnik myśli Reakcja”** do ulotnych twórców jak **„Wykładzina”** – Dwumiesięcznik Wydawany Pod Patronatem **Koła Naukowego Studentów Chemii ALLIN** Na Politechnice Wrocławskiej (numer 1 ukazał się w marcu 1999). Pismo to, obok dzieł poetyckich (przepięknych, choć ortografia pozostawia nieco do życzenia!) propaguje Dzień Mola, czyli święto wszystkich chemików. Imprezę pod tym hasłem obchodzono już 2 czerwca 1998. Wybrano wtedy „najbardziej molarowego wykładowcę”, którym okazał się prof. J. Skarzewski.

Oprócz klasycznych **kół naukowych** („Optoelektronika i mikrosystemy”, ICT, SKN Szczegółowej Uprawy Roślin) natrafiliśmy na **Studenckie Stowarzyszenie WIGGOR**, które stawia sobie za cel kształ-

towanie (drogą szkoleń i konkursów) i promowanie najlepszych studentów, **Stowarzyszenie ASPD** interesujące się poszerzaniem horyzontów intelektualnych i **Chrześcijańskie Stowarzyszenie Akademickie** zainteresowane wiedzą biblijną i kształtowaniem postaw życiowych oraz **Stowarzyszenie Students In Free Enterprise (SIFE)**, które chce pomóc studentom odnaleźć się w wolnorynkowej rzeczywistości.

To oczywiście nie wszystkie atrakcje Dni Aktywności.

Odbyło się spotkanie studentów z przedstawicielami władz Uczelni. JM Rektor podkreślił znaczenie wszechstronnego rozwoju młodych ludzi i przypomniał swoją inicjatywę zorganizowania spotkań „długiego stołu” – gdyż takim dysponuje w gabinecie. Wobec faktu, że coraz większy procent młodzieży studiuje, styl życia młodzieży akademickiej będzie coraz bardziej kształtował model kulturalny młodego pokolenia. Jeśli wypracowane zostaną ciekawe formy, długofalowe rezultaty będą niezwykle cenne.

Mgr Andrzej Ostoja-Solecki przypomniał meandry organizacyjnej działalności studentów w okresie powojennym i wyraził nadzieję na owocną współpracę w przyszłości. Podkreślił, że Wrocław jest miastem, w którym kształci się – na samych tylko studiach dziennych – około stu tysięcy osób.

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Dni Aktywności – Andrzej Czarnecki z AIESECu podziękował wszystkim uczestnikom i wyraził nadzieję, że ta jest to udany początek przyszłych, organizowanych regularnie imprez.

Na spotkaniu byli też prorektor ds. studenckich in spe – prof. Ludwik Komorowski oraz pani mgr Krystyna Galińska, którzy następnie z żywym zainteresowaniem przyglądali się prezentacjom.

A więc: do zobaczenia?

(mk)

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 30

nego w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych i powołano Komisję Konkursową.

W głosowaniu jawnym Rada Wydziału jednomyślnie zatwierdziła przedstawione przez prof. A. Matynię tematy prac dyplomowych realizowanych w roku akademickim 1998/99 na specjalnościach: *Biotechnologii molekularnej i biokatalizy* oraz *Chemii środowiska* w Instytucie Chemii Organicznej, Biochemii i Biotechnologii.

Na zakończenie obrad prof. A. Olszowski przedstawił książkę pt. „Ludzie i dzieła” autorstwa prof. Zdzisława Ruzewicza. Dziekan prof. H. Górecki udzielił informacji o bieżących sprawach wydziału.

Na posiedzeniu Rady Wydziału Chemicznego **3 marca** pozytywnie zaopiniowano przedstawiony przez dziekana wniosek o wyróżnienie nagrodą Ministra Edukacji Narodowej zespołu składającego się z prof. dr hab. Bożeny Kolarz, dr inż. Andrzeja Trochimczuka, mgr inż. Doroty Jermakowicz-Bartkowiak i dr hab. Wiesława Apostoluka za cykl publikacji pt. „Synteza i ocena właściwości kopolimerów i otrzymanych z nich nośników kompleksujących jonitów”.

W głosowaniu tajnym Rada Wydziału poparła wnioski przedstawione przez dziekana w sprawie zgłoszenia kandydatur: prof. dr hab. Witolda Charewicz, prof. dr hab. Jacka Młochowskiego oraz prof. dr hab. Bogdana Radomskiego do odznaczenia Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Po zapoznaniu się z protokołami z posiedzeń Komisji Rady Wydziału Chemicznego, w głosowaniu tajnym podjęto uchwały popierające wnioski komisji w sprawie:

- wszczęcia przewodu habilitacyjnego dr inż. Bogdana Szczygła,
- wszczęcia przewodu habilitacyjnego dr inż. Krzysztofa Stańczyka.

Na zakończenie obrad dziekan prof. H. Górecki złożył serdeczne podziękowanie na ręce pani prof. Kazimiery Wilk za profesjonalnie zorganizowane stoisko Wydziału Chemicznego na Targach Edukacji TARED'99. Następnie przedstawił wyniki klasyfikacji placówek naukowych zajmujących się ba-

Dokończenie na stronie 32

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 31

daniami z dziedziny chemii opracowane przez Zespół T-09 Komitetu Badań Naukowych: Wydział Chemiczny PWr uplasował się w pierwszej grupie tego rankingu. □

INŻYNIERIA ŚRODOWISKA

Na posiedzeniu Rady Wydziału 27 stycznia w głosowaniu tajnym jednogłośnie poparto wniosek o powołanie prof. Zbigniewa Siwonia na stanowisko profesora zwyczajnego.

Postanowiono wystąpić o przyznanie dr inż. Andrzejowi Kotowskiemu nagrody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa za monografię habilitacyjną pt. „Podstawy wymiarowania bocznych przelewów burzowych z rurą dławicą”.

Poparto wniosek o zatrudnienie dr inż. Grażyny Kmiec na pełnym etacie naukowo-dydaktycznym na okres jednego roku.

Przedłużono mianowanie na stanowisku asystenta naukowo-dydaktycznego mgr inż. Wioletcie Ziari oraz umowę o pracę na stanowisku adiunkta dr inż. Krystynie Lech-Brzyk.

Zatwierdzono programy zaocznych uzupełniających studiów magisterskich dla absolwentów filii Wałbrzych i studiów zaocznych.

Na posiedzeniu Rady Wydziału 3 marca zatwierdzono minimalne ilości godzin zajęć dla studentów starających się o stypendia naukowe, jak i dla powracających z urlopów dziekańskich.

Dopuszczono dr inż. Marka Zawilskiego do kolokwium habilitacyjnego i zatwierdzono temat wykładu habilitacyjnego.

Przedłużono zatrudnienie dr hab. Ryszarda Szeteli na stanowisku profesora nadzwyczajnego PWr.

Postanowiono zatrudnić mgr inż. Agnieszkę Isańską i mgr inż. Annę Litwin na stanowiskach asystentów naukowo-dydaktycznych.

Poparto wniosek o nadanie Medalu Komisji Edukacji Narodowej prof. Januszowi Jeżowieckiemu.

Wystąpiono o przyznanie zespołowej nagrody Ministra Edukacji Narodowej prof. Jerzemu Zwoździakowi, dr inż. Annie Zwoździak i dr Andrzejowi Szczurkowi.

Dokończenie na stronie 33

Studenci Wydziału Mechanicznego

W mieście Volkswagena

We wrześniu 1998 roku został podpisany list intencyjny dotyczący umowy o współpracy pomiędzy Instytutem Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn Politechniki Wrocławskiej a Instytutem Budowy Pojazdów (Institut für Fahrzeugbau) Fachhochschule Braunschweig-Wolfenbüttel z siedzibą w Wolfsburgu (RFN).

Celem deklarowanej współpracy jest poznawanie kultury krajów współpracujących stron, poznawanie metod i warunków realizacji celów dydaktycznych, a także uczestnictwo w procesie dydaktycznym przez wymianę grup studenckich na zasadach kilkudniowych wycieczek, uczestnictwo w praktykach zawodowych, a także realizacja prac dyplomowych w kraju partnera.

Ponieważ fotografowanie na terenie fabryk Volkswagena nie jest zalecane, prezentowane migawki dotyczą miejsc o zdecydowanie „cywilnym” charakterze.

Organizatorami wyjazdu byli pracownicy Zakładu Napędów Spalinowych IKEM.

dr inż. Czesław Kolanek

Muzeum Volkswagena

Prof. Gerhart Rinne – dyrektor Instytutu Budowy Pojazdów w Fachhochschule Braunschweig-Wolfenbüttel, IFBW Wolfsburg wraz ze studentami w laboratorium pojazdów.

Dr Czesław Kolanek w hałowni silników

Konferencja COMBELET'99

W dniach 28.09.-1.10.1999 r. odbędzie się w Ośrodku Pracy Twórczej PWr. „Radość” w Szklarskiej Porębie międzynarodowa konferencja „Computer Based Experiments, Learning and Teaching. COMBELET'99”. Patronat nad nią objął JM Rektor Politechniki Wrocławskiej prof. Andrzej Mulak. Organizatorem konferencji jest Zakład Systemów i Sieci Komputerowych Wydziału Elektroniki PWr. Honorowym przewodniczącym Komitetu Naukowego został dziekan Wydziału Elektroniki W Komitecie Naukowym oprócz Polaków znaleźli się uczeni z Arabii Saudyjskiej, Australii, Austrii, Brazylii, Czech, Francji, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Izraela, Malezji, Meksyku, Niemiec, Portugalii, Rumunii, Słowenii, USA i Wielkiej Brytanii. Przewodniczącym Komitetu Naukowego został A.Kasprzak, a wiceprzewodniczącymi K.J.Burnham (Wielka Brytania) oraz L.Koszalka. W skład Komitetu Organizacyjnego weszli: I.Poźniak-Koszalka (przewodnicząca), A.Gawryszak (sekretarz), M.Markowski, A.Ryba, P.Ryba i S.Ziemiań.

Celami konferencji są:

- integracja specjalistów z różnych krajów, zwłaszcza młodych naukowców,
- wymiana doświadczeń w nauczaniu uniwersyteckim, a w szczególności:

- * dydaktyczne zastosowanie komputero-wo wspomaganego uczenia się,

- * badania nad systemami nauczania dla rozwoju edukacji,

- * rozwój systemów komputerowych wykorzystujących sztuczną inteligencję do celów dydaktycznych,

- * zapoznanie się z wymaganiami dotyczącymi uzyskiwania stopni licencjata, magistra i doktora na różnych uczelniach,

- porównanie metod i sposobów używania narzędzi komputerowych,

- prezentacja podejść do badań wspomaganych komputerowo (w tym techniki symulacyjne) i nauczania wspomaganego komputerowo (w tym sprawdzania wiedzy studentów) w obszarach teorii systemów i sterowaniu, badań operacyjnych, rozpoznawania wzorów, projektowania baz danych i systemów uczących się, projektowania sieci komputerowych,

- przedstawienie środowiska teleuczenia się on-line i off-line, wirtualnej rzeczywistości w edukacji,

- prezentacja najnowszych wyników w dziedzinie systemów ekspertowych.

Blizsze informacje na temat konferencji są dostępne pod adresem internetowym: <http://www.zssk.pwr.wroc.pl/zssk/combelet/>.

VII Konferencja „Problems of Hydroengineering”

W dniach 19-21 maja 1999 r. odbędzie się VII Konferencja „Problems of Hydroengineering”. Jej organizatorami są Instytut Geotechniki i Hydrotechniki Politechniki Wrocławskiej oraz Program Polsko-Holenderskiej Współpracy Instytucjonalnej w Dorzeczu Odry MATRA. Patronat nad konferencją objęli minister – członek Rady Ministrów Jerzy Widzyk, wojewoda dolnośląski Witold Krochmal, JM Rektor Politechniki Wrocławskiej prof.dr hab.inż. Andrzej Mulak oraz dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej prof.dr hab.inż. Ernest Kubica.

Komitet Naukowy tworzą: prof. W.Buchholz (Instytut Morski w Szczecinie), prof. J.Gabriel (Technical University of Prague), prof. H.B.Horlacher (Technical University of Dresden), dr S.Kostecki (Politechnika Wrocławska), prof. J.Kulczyk

(Politechnika Wrocławska), prof. A.Lejeune (State University of Liege), prof. W.Majewski (IBW PAN), prof. Z.Meyer (Politechnika Szczecińska), prof. E.Nachlik (Politechnika Krakowska), prof. M.Ozga-Zielińska (Politechnika Warszawska), prof. W.Parzonka (Akademia Rolnicza we Wrocławiu), prof. R.Szymkiewicz (Politechnika Gdańska), dr J.Winter (Politechnika Wrocławska) i prof. J.Zaleski (Politechnika Wrocławska).

W skład Komitetu Organizacyjnego wchodzi: Stanisław Kostecki (przewodniczący), Ryszard Kościak, Jerzy Machajski, Lech Pawlik, Wojciech Rędowicz, Andrzej Szymański i Krystyna Wórzeczek.

Informacje na temat konferencji można uzyskać u dr Stanisława Kosteckiego: tel. (071) 320-36-75, (071) 320-2315, fax (071) 328-48-14, e-mail:

sekret@igh.pwr.wroc.pl

NA WYDZIAŁACH

Dokończenie ze strony 32

Na posiedzeniu Rady Wydziału 31 marca odbyło się kolokwium habilitacyjne dr inż. Marka Zawilskiego.

GÓRNICZY

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 3 marca jednogłośnie poparto wniosek o przedłużenie mianowania na stanowisku profesora nadzwyczajnego PWr. dr hab.inż. Lecha Gładysiewicza.

Zatwierdzono wnioski o przyznanie nagrody Ministra Edukacji Narodowej prof. W.Bartelmusowi oraz o nadanie Medalu Komisji Edukacji Narodowej dr Barbarze Teisseyre.

Zatwierdzono tematy prac dyplomowych dla studentów IV roku studiów dziennych i zaocznych na bieżący rok akademicki.

Jednogłośnie zaakceptowano przedstawiony przez prof. Wojciecha Ciężkowskiego, przewodniczącego Wydziałowej Komisji Wyborczej, liczbowy skład Rady Wydziału na nową kadencję.

MECHANICZNO-ENERGETYCZNY

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 10 marca w wyniku konkursów powołano dr hab.inż. Zbigniewa Gnutka i dr hab.inż. Henryka Kudelę na stanowiska profesorów nadzwyczajnych w dyscyplinie *Budowa i eksploatacja maszyn*.

W głosowaniu jawnym jednogłośnie przyjęto sprawozdanie z działalności wydziału za rok 1998.

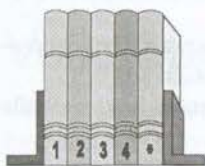
Postanowiono wystąpić o nadanie Medalu Komisji Edukacji Narodowej prof. Mieczysławowi Lechowi, prof. Mieczysławowi Gostomczykowi i dr inż. Aleksandrowi Augustynowi.

Postanowiono podjąć starania o to, by absolwenci wydziału mieli prawo ubiegać się o uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi instalacji w zakresie sieci instalacji i urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, ciepłych, wentylacyjnych i gazowych.

Przodziekan dr hab.inż. Zbigniew Gnutek poinformował o uruchomieniu drugiej edycji dwusemestralnego Studium Podyplomowego z zakresu *Systemów Zarządzania i Nowych Technologii w Energetyce i Ciepłownictwie*.

KSIĄŻKI, które polecamy...

**Informator
dla kandydatów
na studia wyższe
w roku akademickim
1999/2000**

Wydawnictwo Perspektywy Press,
Warszawa 1999
cena 23 zł

Wśród licznych informatorów dla maturzystów i innych kandydatów na studentów wyróżnia się precyzją prezentowana publikacja Wydawnictwa Perspektywy Press. Ukazuje się ona już po raz trzeci.

Informator został przygotowany przez Departament Nauki i Szkolnictwa Wyższego MEN w oparciu o uchwały senatów szkół wyższych. Oprócz uczelni podległych MEN przedstawiono szkoły wyższe związane z resortami zdrowia, kultury, kultury fizycznej, obrony narodowej, transportu oraz spraw wewnętrznych. Można by rzec: od Krakowa do Gołędzinowa.

Kandydaci na studia znajdą w książce potrzebne adresy, telefony i oferowane kierunki studiów. W przypadku uczelni państwowych nadzorowanych przez MEN podano też specjalności kształcenia i kryteria kwalifikacji na studia.

Informator nie zawiera bardziej szczegółowych danych: terminu składania i rodzaju wymaganych dokumentów, terminów dni otwartych i postępowania kwalifikacyjnego, przywilejów dla olimpijczyków i posiadaczy matury międzynarodowej i wysokości opłat za studia zaoczne i wieczorowe. Takie informacje znaleźć można w innej, bardzo obszernej (ponad 600 stron!) publikacji wydawnictwa Perspektywy Press zatytułowanej *Informator dla maturzystów '99*. Tam też znajduje się indeks kierunków oferowanych przez krajowe uczelnie i form edukacyjnych dostępnych w szkołach pomaturalnych.

Choć większość pracowników PWR ma już za sobą rozterki co do wyboru kierunku studiów, może wykorzystać *Informatory* jako źródło danych o konkurencyjnych ofertach kształcenia. Sądzymy, że prowadzi to do ciekawych wniosków. A przy okazji dzieci Państwa zastanowią się, jakie studia najbardziej je interesują.

(mk)

Rada ds. Badań
i Wykorzystania Odnawialnych Źródeł Energii
przy Fundacji Rozwoju Politechniki Wrocławskiej
zaprasza

na czwarte seminarium
„Odnawialne źródła energii”

Dr inż. Tadeusz Żdanowicz
wygłosi referat

„Projektowanie i wykorzystanie
systemów fotowoltanicznych”

Seminarium odbędzie się 29 kwietnia 1999 r. o godz.
11.00 w sali 136 w Gmachu Głównym Politechniki
Wrocławskiej, Wybrzeże Wyspiańskiego 27.

V Wrocławskie...

Dokończenie ze strony 31

munikacji i Łączności, Warszawa 1998;

– Andrzej Bereszyński, *Wilk w Polsce i jego ochrona*. Projekt okładki: Jacek Grzeszkowiak. Wydawnictwo Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu, Poznań 1998;

– Romuald Puzyrewski, Jerzy Sawicki, *Podstawy mechaniki płynów i hydrauliki*. Projekt okładki i stron tytułowych: Maryna Wiśniewska. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998;

– Anna Lewicka-Morawska, Marek Machowski, Maria Anna Rudzka, *SŁOWNIK MALARZY POLSKICH, Od średniowiecza do modernizmu*, t. I. Opracowanie graficzne: Zbigniew Weiss. Wydawnictwo Arkady, Warszawa 1998;

– Jan Lebenstein, *ETAPY. Wybrane obrazy na płótnie i na papierze z lat 1956–1993*. Katalog wystawy. Opracowanie graficzne: Jerzy Durakiewicz. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 1998;

– Piotr Kowalski, *LEKSYKON ZNAKI ŚWIATA. Omen, przesąd, znaczenie*. Projekt okładki i stron tytułowych: Maryna Wiśniewska. Opracowanie typograficzne: Maciej Szlępka. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998.

Wszyscy nagrodzeni i wyróżnieni otrzymali kryształowe statuetki i dyplomy. Ponadto nagrodzonym przysługuje prawo do reklamy (1/2 strony w kolorze) w „Forum Akademickim”.

Nasze Targi zostały pomyślane nie tylko jako forum kontaktu czytelnika z książką. Towarzyszyły im spotkania z autorami, fachowcami zajmującymi się zapisem i publikacją w formie elektronicznej oraz Internetem na potrzeby wydawnicze. Kategoria wydawnictw multimedialnych ma przed sobą przyszłość, na razie jednak jest reprezentowana w leksykonografii czy hobbystycznych encyklopediach, w mniejszym stopniu jako środek uatrakcyjniający narrację i pozwalający na łączenie różnych technik przekazu w edycjach, mogący stanowić konkurencję np. dla podręczników.

Podczas Targów przygotowano trzy seminaria na temat możliwości zastosowania najnowszych form informacji, promocji i dystrybucji w odniesieniu do książki naukowej. Kilka ciekawych spotkań z autorami zorganizowało Wydawnictwo Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu. Jedno z nich, prowadzone przez Leszka Kulmatyckiego, dotyczyło elementów relaksacyjnych w praktyce. Odbył się również wieczór promocyjny książki *Ptaki święte, przeklęte i inne* Stefana Kłosiewicza w księgarni „Pasaż pod Błękitnym Słońcem” wydawnictwa Prószyński i S-ka.

Jubileuszowe spotkanie towarzyskie z okazji piątych urodzin Wrocławskich Targów Książki Naukowej uświetnił minispektakl, w którym aktorka Teatru Polskiego Ewa Kamas czytała listy Georges Sand do Fryderyka Chopina i przyjaciół.

Ponieważ sukces każdej imprezy w olbrzymiej mierze zależy od aktywności i zaangażowania massmediów, organizatorzy chętnie skorzystali z patronatu medialnego sprawowanego przez *Polskie Radio Wrocław* i *Gazetę Wyborczą*. Dzięki mediom wrocławskim i ogólnopolskim Wrocławskie Targi Książki Naukowej stały się wydarzeniem kulturalnym i naukowym w naszym mieście. Dziennikarza Polskiego Radia Wrocław Wiesława Tomaszewskiego, przekazującego informacje na żywo, można było spotkać każdego dnia na kiermaszu.

Doroczna impreza zgromadziła tysiące miłośników książek naukowych i popularyzatorskich dotyczących różnych dziedzin nauki, a także miłośników kultury i sztuki.

Wrocławskim Targom Książki Naukowej tradycyjnie towarzyszy konkurs czytelniczy. Wrzucono 267 ważnych kuponów konkursowych. Najwięcej – 43 głosy – otrzymała książka Patrice Paris *Słownik terminów teatralnych*, wydana przez Zakład Narodowy im. Ossolińskich – Wydawnictwo.

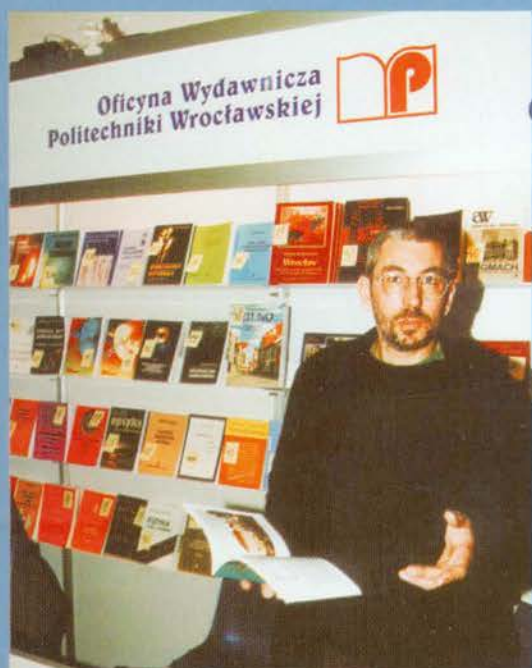
Halina Dudek

WROCLAWSKIE TARGI KSIĄŻKI NAUKOWEJ

Otwarcie Targów. Przy mikrofonie pani Wilczyńska - Koper, rzeczniczka prasowa imprezy. Na lewo od niej prof. Edmund Małachowicz, przewodniczący Wrocławskiego Oddziału PA i JM Rektor PWr prof. Andrzej Mułak. Na prawo: przewodniczący jury Konkursu na najtrafniejszą szatę edytorską książki naukowej prorektor PWr dr Ludomir Jankowski, red. Hanna Basara, dyr. Halina Dudek (Oficyna Wydawnicza PWr) oraz ks. dyr. Edward Pudelko (KUL) przewodniczący Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych.

Na stoisku Oficyny Wydawniczej PWr święciła triumfy książka (widoczna na zdjęciu) Romualda Mariusza Luczyńskiego "Zamki i pałace Dolnego Śląska". Oficyna wydała już trzeci tom tego cyklu.

V Wrocławskie Targi Książki Naukowej

17-20 marca 1999

Politechnika Wroclawska

Ja naprawdę czytam książki, czasem nawet dwie naraz!

Rektor AGH prof. Ryszard Tadeusiewicz odwiedził stoisko wydawnictwa swojej uczelni. Na ladzie widoczna jest nagrodzona w konkursie "Chemia ogólna" Bogusława Jasińskiego

JM Rektor przy stoisku Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

Na antresoli. Koło Naukowe Chemików propagowało Dzień Mola. Można było też kupić ogólnopolskie pismo studenckie „Semestr”.

Na otwarciu Dni Aktywności Studenckiej widać było członków AZS.

Dni Aktywności Studenckiej

23-24 marca 1999
Politechnika
Wrocławska

Renesansowymi strojami wyróżniła się „Consonanza”.